

SEANCE DU VENDREDI 9 JUILLET 1993
VERGADERING VAN VRIJDAG 9 JULI 1993ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE:

COMMUNICATIONS:

Page 3437.

1. Cour des comptes.
2. Conseil central de l'économie.

PROJETS DE LOI ET PROPOSITIONS (Discussion):

Projet de loi ajustant le budget des Voies et Moyens de l'année budgétaire 1993.

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1993.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Deprez, rapporteur, Goovaerts, Moens, Mme Officiers-Van de Wiele, ministre du Budget, p. 3437.

Discussion et vote des articles, p. 3442.

Proposition de modification de l'article 56 du Règlement du Sénat, en ce qui concerne les mentions devant figurer dans les rapports.

Discussion. — *Orateur*: M. le Président, p. 3450.

Proposition de modification de l'article 62bis du Règlement du Sénat.

Discussion. — *Orateur*: M. le Président, p. 3450.

INTERPELLATIONS (Discussion):

Interpellation de M. Cuyvers au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « la concrétisation du cinquième plan d'action sur l'environnement pendant la présidence belge du Conseil européen ».

Orateurs: M. Cuyvers, Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, p. 3451.Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1992-1993
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1992-1993

INHOUDSOPGAVE:

MEDEDELINGEN:

Bladzijde 3437.

1. Rekenhof.
2. Centrale Raad voor het bedrijfsleven.

ONTWERPEN VAN WET EN VOORSTELLEN (Beraadslaging):

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Rijksmiddelenbegroting van het begrotingsjaar 1993.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1993.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heren Deprez, rapporteur, Goovaerts, Moens, mevrouw Officiers-Van de Wiele, minister van Begroting, blz. 3437.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 3442.

Voorstel tot wijziging van artikel 56 van het Reglement van de Senaat, wat de vermeldingen in de verslagen betreft.

Bespreking. — *Spreker*: de Voorzitter, blz. 3450.

Voorstel tot wijziging van artikel 62bis van het Reglement van de Senaat.

Bespreking. — *Spreker*: de Voorzitter, blz. 3450.

INTERPELLATIES (Bespreking):

Interpellatie van de heer Cuyvers tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de concretisering van het vijfde milieu-actieplan tijdens het Belgisch voorzitterschap van de Europese Raad ».

Sprekers: de heer Cuyvers, mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 3451.

Interpellation de M. Verreycken au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur « l'interprétation des lois linguistiques par la Commission permanente de contrôle linguistique ».

Orateurs : M. Verreycken, M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 3455.

QUESTION ORALE :

Question orale de M. Cuyvers au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur « les mesures à l'égard du bourgmestre de Zwalm ».

Orateurs : M. Cuyvers, M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 3455.

ORDRE DES TRAVAUX :

Page 3457.

Interpellatie van de heer Verreycken tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over « de interpretatie van de taalwetten door de Vaste Commissie voor taaltoezicht ».

Sprekers : de heer Verreycken, de heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 3455.

MONDELINGE VRAAG :

Mondelinge vraag van de heer Cuyvers aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over « de maatregelen tegen de burgemeester van Zwalm ».

Sprekers : de heer Cuyvers, de heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 3455.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

Bladzijde 3457.

PRESIDENCE DE M. BUCHMANN, VICE-PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER BUCHMANN, ONDERVOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 h 30 m.
De vergadering wordt geopend om 14 h 30 m.

COMMUNICATIONS — MEDEDELINGEN

Cour des comptes — Rekenhof

M. le Président. — Les observations de la Cour des comptes concernant les articles 66 et 70 du projet de loi portant des dispositions sociales et diverses (Doc. n° 804-1), qui ont été renvoyées précédemment à la commission de l'Intérieur et à la commission des Affaires sociales, sont également renvoyées à la commission de la Santé publique et de l'Environnement.

De opmerkingen van het Rekenhof betreffende de artikelen 66 en 70 van het ontwerp van wet houdende sociale en diverse bepalingen (Gedr. St. nr. 804-1), die eerder reeds verwezen werden naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden en naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden, worden eveneens verwezen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

Conseil central de l'économie

Centrale Raad voor het bedrijfsleven

M. le Président. — Par lettre du 28 juin 1993, le président du Conseil central de l'économie transmet les avis suivants, approuvés lors de sa séance plénière de la même date:

1) Relatif aux priorités économiques à donner par la Belgique à son exercice de la présidence du Conseil européen durant le second semestre de 1993 (Doc. CCE 1993/448). Cet avis a été émis d'initiative par le conseil;

Bij brief van 28 juni 1993, zendt de voorzitter van de Centrale Raad voor het bedrijfsleven volgende adviezen over, goedgekeurd tijdens zijn plenaire vergadering van dezelfde datum:

1) Betreffende de economische prioriteiten die door België bij de uitoefening van het voorzitterschap van de Europese Raad tijdens het tweede semester van 1993 in acht moeten worden genomen (Stuk CRB 1993/448). Dit advies werd op eigen initiatief uitgebracht door de raad;

2) Relatif à un projet d'arrêté royal modifiant les arrêtés d'exécution de la loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité et aux comptes annuels des entreprises;

2) Betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van de uitvoeringsbesluiten van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen;

3) Relatif au contexte économique et social de la problématique d'intégration des comités paritaires du secteur de la distribution.

3) Betreffende de economische en sociale context van de problematiek van de integratie van de paritaire comités van de distributiesector.

— Dépôt au greffe.

Neergelegd ter griffie.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE RIJKSMIDDELENBEGROTING VAN HET BEGROTINGSJAAR 1993

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VAN HET BEGROTINGSJAAR 1993

Algemene beraadslaging

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES VOIES ET MOYENS DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1993

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET GENERAL DES DEPENSES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1993

Discussion générale

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van de ontwerpen van wet houdende de aanpassing van de Rijksmiddelenbegroting en van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1993.

Nous abordons l'examen des projets de loi ajustant le budget des Voies et Moyens et le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1993.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Deprez, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, met uw goedvinden breng ik eerst verslag uit van de commissiewerkzaamheden betreffende de ontwerpen van wet houdende aanpassing van de Rijksmiddelenbegroting en van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1993. Daarop aansluitend zal ik dan nog zeer in het kort enkele bedenkingen formuleren namens de CVP-fractie.

Uit de inleiding van de minister van Begroting onthouden wij dat er wegens de slechter geworden economische toestand behoefte was aan een bijsturing van de oorspronkelijke en reeds in oktober jongstleden gecorrigeerde begroting. De groei van het bruto binnenlands produkt werd in juli van vorig jaar nog geraamd op 2,3 pct. In oktober werd dit cijfer reeds op 1,9 pct. gebracht en bij de opmaak van deze aanpassing werd het groeicijfer nogmaals verminderd tot 0,5 pct. Dit cijfer werd vooropgesteld door de Hoge Raad voor financiën en werd op dat ogenblik algemeen beschouwd als realistisch.

Intussen is de toestand nog ongunstiger geëvolueerd. De vooruitzichten zijn echter zeer uiteenlopend en variëren van een groei van 1 pct. tot een negatieve groei van - 2 pct. Met het oog op de opmaak van de begroting werd aan het ministerie van Economische Zaken de opdracht gegeven om samen met het Planbureau een berekening te maken van het groeicijfer, rekening houdend met de richtlijnen van het Verdrag van Maastricht. Evolueert de conjunctuur ongunstig, dan valt het inflatiecijfer toch nog iets beter uit dan verwacht en kan er geprofiteerd worden van een fors dalende rentevoet, wat een gunstige weerslag heeft op de schuldenlast.

Wat er ook van weze, de slechter geworden economische situatie vereiste een bijsturing van 113 miljard, die voor een gedeelte uitwerking heeft in 1993, maar voor de rest ook in het hele jaar 1994.

De maatregelen zijn billijk verdeeld over alle bevolkingslagen volgens draagkracht. Er is ook een evenwicht tussen de maatregelen inzake ontvangsten en die inzake uitgaven. Er zijn 42 miljard bijkomende ontvangsten, maar evenveel besparingen. Hierbij komen nog 29 miljard niet-fiscale ontvangsten die verkregen worden uit afstand van activa en door een betere fiscale controle.

De minister wees op het probleem van de competitiviteit en op de noodzaak om de sociale lasten te verminderen door een tweede Maribel-operatie, enerzijds en op de beperkte bewegingsruimte voor de vermindering voor de uitgaven van de departementen, anderzijds. Na de reeds vroegere gedane besparingen, blijft er immers nog zeer weinig ruimte over. Dit is ook een gevolg van de reeds toegepaste nulgroei en van de overdracht van bevoegdheden aan Gewesten en Gemeenschappen.

Tot slot wees de minister er nog op dat het convergentieplan werd bijgesteld, uitgaand van de nieuwe cijfers, maar zonder af te wijken van de doelstelling, namelijk het verminderen van het netto te financieren saldo tot 3 pct. in 1996. Met het oog daarop werden nieuwe begrotingsprocedures toegepast — die gebaseerd zijn op responsabilisering van de departementen door het laten opstellen van evaluatienota's over de uitgaven in het kader van een meerjarenprojectie ter vrijwaring van de haalbaarheid van de doelstellingen van het convergentieplan tegen 1996.

Tijdens de bespreking werden heel wat vragen gesteld aangaande de cijfergegevens, onder meer over het precieze bedrag van de schuld en over de omvang van het primair saldo en van de fiscale en de parafiscale druk. Ik verwijs hiervoor en voor de vragen met betrekking tot de opbrengst van de maatregelen naar het verslag.

Uiteraard kwam het jaarverslag van de Hoge Raad voor financiën ter sprake waarin gesteld wordt dat er voor 1994 nog 65 miljard bijkomende structurele maatregelen dienen te worden genomen. De vraag rijst hoe de Regering daarop zal reageren. Er werd ook verwezen naar het zopas vrijgegeven 150e boek van het Rekenhof waaruit zou blijken dat een aantal instellingen voor openbaar nut buiten de schreef zijn gegaan. Een collega had twijfels over de doelmatigheid van de controle door de regeringscommissarissen.

In verband met de Regie der Gebouwen zei de minister dat een audit verricht werd die nog vóór de begroting 1994 door de Regering zal worden behandeld. Er werd vooral van gedachten gewisseld over de opportuniteit en de gevolgen van een stringent begrotingsbeleid in een periode van economische recessie. De eenen zijn van mening dat ondanks de negatieve conjunctuur de begrotingsnorm van 3 pct. netto te financieren saldo, omwille van het hoge niveau van de rijksschuld die 120 pct. van het BBP bedraagt, moet aangehouden blijven. Anderen daarentegen vrezen dat dit beleid tot deflatie leidt met mogelijke maatschappelijke ontwrichting als gevolg.

In diezelfde context verschillen eveneens de meningen over de noodzaak om te besparen in de sociale zekerheid. Volgens de minister moeten ook in de sociale zekerheid de uitgavenmechanismen onderzocht worden op hun doelmatigheid en uitgezuiverd worden, wat niet wil zeggen dat de sociale zekerheid willekeurig kan worden afgebouwd. Sommige leden van de commissie hadden twijfels over de capaciteit van de Regering om de uitgaven voor de gezondheidszorgen te beheersen. Er was geen eensgezindheid noch omtrent de opportuniteit van de voorgestelde privatiseringen, noch over de wijze en het tempo waarop ze worden uitgevoerd.

De minister onderstreepte nog het belang van de opvolging van de begrotingsmaatregelen die nu systematisch op de agenda staat van de Ministerraad.

Tenslotte deelde de minister nog mede dat zij eind juni een minder gunstig netto te financieren saldo verwachtte dan vorig jaar, wat ondertussen werd bevestigd. Zij merkte echter ook op dat het voor de maanden juli en augustus wellicht beter wordt.

Mijnheer de Voorzitter, de ontwerpen werden goedgekeurd meerderheid tegen oppositie.

Namens de CVP-fractie wil ik nog zeer in het kort het volgende zeggen. Eerst en vooral onderstreep ik enkele positieve vaststellingen.

Ten eerste, uit de voorafbeelding van de uitslagen van de uitvoering van de begroting 1992, verstrekt door het Rekenhof, blijkt dat de Regering vorig jaar 16,6 miljard minder heeft uitgegeven, inrestlasten inbegrepen, dan in de begroting was vooropgesteld. Degenen die beweren dat de uitgaven nog steeds uit de hand lopen zoals dat jaren geleden het geval was, spreken de waarheid niet. Degenen die beweren dat er niet bespaard wordt op de uitgaven en dat de inkomsten daarentegen toenemen, maken de mensen iets wijs want de ontvangsten lagen vorig jaar 43,4 miljard lager dan geraamd. De overschrijding van het vooropgesteld deficit van de begroting met 43,3 miljard is dus uitsluitend te wijten aan de verminderde ontvangsten als gevolg van de dalende conjunctuur.

Ten tweede moeten we vaststellen dat de jongste jaren het primair saldo steeds is toegenomen. In 1992 lagen de uitgaven, inrestlasten uitgezonderd, 4,3 pct. van het bruto binnenlands produkt lager dan de ontvangsten. Dit is in elk geval een merkwaardige prestatie tegenover vroegere jaren.

Ten derde, uit het OESO-bericht van enkele dagen geleden blijkt dat het Belgisch overheidsstekort voor de periode 1992-1994 daalt met 1,3 pct., zodat België koploper is inzake structurele saneringsmaatregelen. Dit gegeven houdt evenwel geen rekening met eventueel nog noodzakelijke maatregelen die boven de 113 miljard moeten worden genomen. Het is dus schromelijk overdeven te beweren dat er niets wordt gedaan.

Ten vierde, volgens een studie van het *World Economic Forum* zou de concurrentiepositie van België in 1993 toegenomen zijn en klimt ons land van de twaalfde naar de tiende plaats in de wereldranglijst. Deze studie geeft dus degenen die beweren dat we er op achteruit gaan, ongelijk. Desalniettemin is de bruto loonlast te zwaar voor exportafhankelijke sectoren. De voorziene Maribelbis-operatie is een concurrentiebevorderende maatregel zeker tegenover de landen van Oost-Europa en van het verre Oosten. De CVP-fractie juicht deze maatregel toe en hoopt dat hij nog kan uitgebreid en aangevuld worden.

Ten vijfde, het wordt steeds duidelijker dat de door deze Regering uitgewerkte en opgevolgde meerjarenplanning die uitgaat van een nominale en reële nulgroei van de uitgaven, tot goede resultaten leidt. Dit is nooit eerder het geval geweest. Vroeger kende men alleen een dag in dag uit-politiek.

Op basis van deze positieve vaststellingen pleit de CVP-fractie voor het behoud van de begrotingsnorm van 3 pct. van het netto te financieren saldo in 1996. Zelfs met de huidige negatieve groei-vooruitzichten moeten wij daar omwille van onze torenhoge schuld aan vasthouden. Met een schuldenlast die 42 pct. van het budget opslorpt, is er geen ander alternatief. De schuldenlast verder laten aangroeien is asociaal.

De CVP vraagt met aandrang dat de Regering de getroffen begrotingsmaatregelen onverkort en zonder tijdverlies zou uitvoeren. Uiteraard moeten de resultaten nauwkeurig worden opgevolgd.

De globale fiscale en parafiscale druk heeft een grens bereikt die beter niet meer overschreden wordt. Dit wil echter niet zeggen dat er geen inspanningen moeten worden gedaan om de belastingen beter te innen, integendeel. Wij pleiten ook zeer uitdrukkelijk voor een doelmatige bestrijding van de fiscale fraude. Fiscale fraude is onrechtvaardig en concurrentievervalsend.

De CVP sluit zich aan bij het advies van de Hoge Raad voor financiën dat stelt dat indien nodig, tijdig moet worden bijgestuurd om de 3 pct.-norm te halen in 1996. We vinden wel dat de eventuele bijkomende maatregelen niet eenmalig moeten zijn, maar wel structureel. Ook in de sociale zekerheid moeten de uitgavenmechanismen beheerst worden en op hun sociale doelmatigheid getoetst worden.

Het bedrag van de bijkomende saneringsmaatregelen en het tijdstip waarop deze moeten worden genomen, hangen af van de evolutie van de conjunctuur. Tot op vandaag is er geen eensgezindheid over de groeivoorzichten. Wij weten niet hoe de interestvoeten zullen evolueren.

Wat zal het resultaat zijn van de reeds besliste structurele maatregelen? Er zijn momenteel zoveel onzekerheden dat het wellicht aangewezen is om, zoals de Hoge Raad voor financiën het suggereert, begin 1994 te evalueren. Op dat ogenblik zullen, afhankelijk van de economische toestand, de nog te leveren structurele inspanningen die nodig zijn om de budgettaire doelstellingen te bereiken, beter kunnen worden ingeschat.

Intussen pleiten wij ervoor de gevolgen van de huidige abnormaal slechte economische toestand te compenseren door versnelde privatiseringen. Dit wil niet zeggen dat wij willen privatiseren in het wilde weg, om louter budgettaire redenen. Wij pleiten voor verantwoorde privatiseringen. Dit betekent dat deze activa zullen worden afgestaan die niet noodzakelijk zijn voor de onvervangbare opdrachten van de overheid en die evengoed of misschien nog beter kunnen worden beheerd door de privé-sector. De overdrachten moeten in goede voorwaarden gebeuren, namelijk tegen de juiste prijs en met respect voor de rechtmatige belangen van het personeel, de medeparticipanten en de schuldeisers. Ze moeten dus op een ernstige wijze gebeuren, evenwel zonder node-loos tijdverlies.

Mijnheer de Voorzitter, wij zullen deze begrotingsaanpassingen goedkeuren en hopen dat al het nodige zal worden gedaan om de tegen 1996 vooropgestelde begrotingsdoelstellingen te halen. *(Applaus.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Goovaerts.

De heer Goovaerts. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb een onderscheid gemaakt tussen de positie van de heer Deprez als rapporteur, die ik dank en feliciteer voor zijn verslag, en zijn positie als public relations-man van de CVP.

Mijnheer Deprez, ik kan u minder volgen in de manier waarop u de zaken voorstelt. Ik zal uw optimisme zo dadelijk weerleggen. In het verslag van de Kamer is een tabel opgenomen, uitgaande van het Rekenhof en waaruit blijkt dat in de begroting 1993 de primaire uitgaven 945 miljard bedroegen voor 1992 en 996 miljard voor 1993. Dat is een toename van 5,4 pct. of van 2,7 pct. in reële termen. Ik weet dus niet waar u dat permanent denderend enthousiasme vandaan blijft halen. U blijft immers steeds maar beweren dat het hier om een nulgroei gaat in de primaire uitgaven.

De gouverneur van de Nationale Bank voorziet in laatste instantie — na al de cijfers die wij hebben gekregen: 2,3 pct., 1,9 pct., 0,5 pct.-groei — een daling van de groei van 2,4 pct. in de loop van de twee volgende jaren.

Deze begroting en de hier besproken aanpassing zijn dus in feite gebaseerd op gegevens die niet één- of twee- maar liefst vijfmaal achterhaald zijn. In de commissie heb ik dan ook de vraag gesteld wat er nog allemaal moet gebeuren om die achterhaalde cijfers te compenseren. Wij hebben het nu immers wel over een belastingpunctie van meer dan 40 miljard — die overigens helemaal geen besparingen zijn —, maar die is op totaal onjuiste gegevens gebaseerd. Eigenlijk zouden wij nu nog nieuwe bijkomende maatregelen moeten nemen voor de begroting van 1993. Men verwacht voor volgend jaar een nog sterkere achteruitgang van de economie. Daarom vroeg ik in de commissie aan de minister waar

zij het geld daarvoor nu zou halen en waar zij volgend jaar de nodige miljarden zal vinden. Ik heb echter geen antwoord gekregen.

Drie weken geleden al heb ik een verzoek ingediend om de minister van Financiën te interpellieren over de privatiseringen. Tot op vandaag wacht ik met spanning af of en zo ja, wanneer, ik die interpellatie zal mogen houden. Hier en daar heb ik wel reeds gelezen en gehoord dat ook de CVP nu wil privatiseren en wel op de deugdelijke en vooral deugdzaam wijze haar eigen. Zij wil die deugd nu ook versneld toepassen, zodat ik vrees dat het weleens een ondeugd zou kunnen worden. Alleszins stelt zij daarbij heel wat voorwaarden. De CVP zal streng zijn inzake de procedures en de omvang van de privatisering. Enige tijd geleden heb ik echter al moeten vaststellen dat de CVP na enkele ophefmakende artikels in de internationale pers, die voorwaarden heeft willen veranderen in het voordeel van één of andere gegadigde. Daarop verder ingaand wil ik de minister van Financiën, de minister van Begroting en mijn vrienden van de CVP, die in de privatiseringen nu de oplossing blijken te hebben gevonden, er toch op wijzen dat ik vrees dat wij in die zaak toch wat naïef zijn geweest. De internationale pers wist te melden dat de heer Masset 140 miljoen had gepompt in een vennootschap, waarvan hij vooraf alle dossiers had kunnen inkijken. Met deze informatie gewapend, heeft hij zich nadien ter beschikking gesteld als raadgever in die aangelegenheden. Voor voorkennis wordt men normaal gestraft, in sommige landen gaat men daarvoor in de doos. Wat stelt de CVP ter zake voor? Het gaat hier alleszins om een zeer dubieuze zaak.

Van de minister van Begroting wil ik graag vernemen of zij het eens is met haar partijgenoot, de heer Eyskens, die voorstelt de overheidsschuld te constitutionaliseren. Dat is een heel nieuw gegeven. Graag vernam ik van de minister of ook zij daarin de oplossing ziet voor onze problemen. Ik twijfel er geen ogenblik aan dat door onze overheidsschuld te «constitutionaliseren» wij het volgend jaar allemaal veel beter zullen hebben en dat men dan gratis zal scheren.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Moens.

De heer Moens. — Mijnheer de Voorzitter, via het zeer degelijke verslag van de heer Deprez heb ik met enige bitterheid kennis genomen van de verklaringen van een eminent Vlaams zakenman, die beweert dat de Belgische Staat en zijn financiën binnen de twee jaar zullen instorten.

Het heeft mij uiteraard verheugd dat de minister hierop heeft geantwoord dat deze man de beperkte verantwoordelijkheid die hij in het verleden één enkele keer gekregen heeft over het beheer van de staatsmiddelen, op een lamentabele manier heeft misbruikt. Wellicht dacht de minister daarbij aan de historie van de Muntschouwburg.

De heer Leysen, want daarover gaat het, heeft natuurlijk nog grotere fouten gemaakt toen hij in Duitsland de opdracht kreeg om de Treuhandanstalt, de privatiseringsholding voor de Oostduitse bedrijven, te leiden en hij erin slaagde om op minder dan twee jaar tijd 5 000 miljard schuld te maken.

Iemand die het zo ver drijft, hoeft de Belgische Staat geen lessen te geven in instortingsgevaar. Wanneer wij bovendien weten hoe hij er zelf voor zorgt dat de middelen van onze Staat zo gering mogelijk zijn en zijn eigen private middelen zo ruim mogelijk — wat blijkt uit de manier waarop hij zijn erfenis heeft geregeld en ervoor heeft gezorgd dat er geen successierechten moesten worden betaald — lijkt dit niet de geschikte persoon om lessen te geven over de manier waarop de staatszaken en de openbare middelen moeten worden beheerd.

Nochtans heeft deze man volgelingen gekregen. Sommige journalisten zijn hem omwille van het instortingsgevaar achterna geheld, richting VLD. Eén van hen heeft immers geschreven dat de VLD de enige uitweg biedt om te ontsnappen aan het instortingsgevaar. De heer Leysen heeft die richting trouwens zelf ook gekozen. Volgens een andere editorialist zou op die manier niet alleen België worden gered maar tevens de beschaving van heel Europa. Ons land zou dan het voorbeeld worden voor de rest van de wereld!

Voorts kan ik enkel maar ironie opbrengen voor de manier waarop de oppositie de statistische cijfers van de meerderheid heeft gecommentarieerd. Elke statistiek die in het rapport wordt aangehaald en in de discussie werd vermeld, en die in het voordeel spreekt van de thes van de Regering, wordt afgedaan als manipulatie, als verkeerde cijfers of als reeksen die op een verkeerde manier zijn samengesteld. Daarentegen wordt elke statistiek die ook maar een zweem van twijfel laat bestaan over de deugdelijkheid van de regeringspolitiek, uitvoerig geciteerd en ten hemel geprezen.

Mijnheer Goovaerts, ik kan niet nalaten nogmaals twee statistieken aan te halen uit het laatste nummer van het documentatieblad van het ministerie van Financiën. Een eerste statistiek betreft de evolutie van de werkloosheid. Ik geef u de percentages jaar per jaar van de werkloosheidsgraad in dit land tijdens de periode « Verhofstadt »: 1982: 13 pct.; 1983: 14,2 pct.; 1984: 14,4 pct.; 1985: 13,6 pct.; 1986: 12,6 pct.; 1987: 12,2 pct.

Ik kom nu bij de tweede periode, het post-Verhofstadt tijdperk: 1988: 11,1 pct.; 1989: 10,1 pct.; 1990: 9,6 pct.; 1991: 10,2 pct.; 1992: 11,2 pct.

Voor 1993 wordt 12 pct. voorspeld. Wanneer we het gemiddelde van de twee periodes maken en dit vergelijken, dan valt het 1,5 pct. voordeliger uit voor de laatste periode.

Ik heb nog een tweede, zeer recente OESO-statistiek die u misschien ook niet zal plezieren. Hij bevat de voorspelling van het overheidstekort voor 1994. Het gemiddelde tekort van de Europese landen is 6 pct., een negatief saldo dus. Volgens dezelfde bron zal België een tekort van 5,5 pct. hebben, dit wil zeggen dat België het nog altijd beter doet dan het gemiddelde van de Europese landen.

Mijnheer Goovaerts, ik zie u lachen en dat zie ik graag, omdat u daardoor laat blijken dat u mijn statistieken weer eens niet gelooft. Om u te weerleggen en dat zonder statistieken wil ik het even hebben over de belastingdruk. Ik heb een volkomen controleerbare oefening gemaakt met mijn eigen inkomstenbelasting. Aan de ene kant plaats ik het bedrag van mijn inkomen, aan de andere kant het bedrag van de betaalde belasting. Zo heb ik per jaar het percentage van de aanslag berekend. De jaren zijn perfect met elkaar vergelijkbaar omdat mijn inkomen sinds 1986 gelijk is gebleven en alleen door de indexering steeg. Hetzelfde geldt voor het inkomen van mijn vrouw en ook het aantal kinderen ten laste, drie, is hetzelfde gebleven. Ik werk met een forfaitaire aftrek en voel dus niet met onkosten en dergelijke. Over al deze jaren is er dus geen grote verschuiving in belastbaar inkomen opgetreden.

Ik geef u de cijfers, allereerst onder de vorige Regering, waaraan uw partij deelnam: 1986: 48 pct.; 1987: 44 pct. Een goed punt, een beetje minder belastingen; 1988: 46 pct. Dit was het laatste jaar onder de vorige, « liberale » wetgeving; 1989, met de nieuwe wetgeving, 35 pct.; 1990: 38 pct.; 1991: 39 pct.

We gaan weliswaar in stijgende lijn, maar als ik de twee periodes vergelijk dan kom ik op een gemiddeld verschil van min 9 pct. voor de laatste periode. Dit is geen statistiek, dit is de zuivere waarheid en als u het wenst, dan kan u de cijfers inkijken. Ik heb meer vertrouwen in wat ik zelf zie en meemaak dan in alle rampscenari's die u naar voren brengt.

Ik kom nu bij een kleine parenthese over het middel dat uw partij voor de redding van ons land aandragt: de privatisering. De CVP heeft het daar ook over, maar toch met iets minder enthousiasme dan de VLD. Ik ben geen grote voorstander van « alles openbaar ». Ik ben evenmin een fervente voorstander van privatisering. Als u echter denkt dat het land daardoor kan worden gered, dan discussieert u wel op een laag niveau. Het mooiste voorbeeld van de jongste tien jaar in België is wel dat van de Société Générale. Het toont aan dat middelen die in privé-handen zijn, vaak veel slechter en nefaster worden beheerd dan wat in openbare hand zit.

In dit verband verwijs ik naar het aantal faillissementen dat wij in Limburg tot onze schade en schande hebben gekend en waarbij de betrokken bedrijven onder meer in handen van de Société Générale waren. Privé wil dus niet zeggen, altijd winstgevend. U weet even goed als ik dat bij faillissementen de schuldeisers de grootste slachtoffers zijn en vaak zijn dat op de eerste plaats de fiscus en de sociale zekerheid. Als bedrijven in privé-handen

verkeerd worden beheerd dan is het niet in de eerste plaats de aandeelhouder, maar bijna altijd de openbare Schatkist die daarvan het slachtoffer wordt.

Mijnheer Goovaerts, u beweert dat wanneer het kapitaal, de holdings en de aandelen privé-bezit zijn, dat een voordeel is omdat dan de belastingbetaler nooit moet bijspringen als er een tekort is. De consument zal dat echter in elk geval moeten doen. Immers, indien de openbare sector soms tekort schiet inzake management, dan moet in de privé-sector in elk geval de winst van de aandeelhouders worden uitbetaald. Het ene wordt dus door het andere gecompenseerd. Wat wij misschien minder aan belastingen betalen, zullen wij via de prijzen voor de produkten alleszins meer betalen.

Ik ben het eens met een privatisering waar het nodig is, maar het mag niet als een panacee worden gehanteerd voor de redding van de openbare financiën.

Op het ogenblik is er een wereldwijde herverdeling van de rijkdom aan de gang. Wat nu in de Westerse landen gebeurt is slechts een element van een grote beweging. De gelijkschakeling van de inkomens op wereldniveau zal misschien 40 à 50 jaar duren. Degenen die het nu beschamend goed hebben, zullen een stuk van hun rijkdom moeten afstaan aan degenen die het nu heel slecht hebben. Dit kan op verschillende manieren gebeuren. Misschien zullen wij meer moeten betalen voor de grondstoffen, of wij kunnen ook concurrentiekracht verliezen doordat de investeringen in de Oostbloklanden of in de ontwikkelingslanden zullen gebeuren en niet meer bij ons. Hierdoor zal de rijkdom geleidelijk aan worden geëgaliseerd en zal er bij ons minder groei zijn dan in het verleden.

Wij kennen nu een omgekeerde kolonialisering. Wij hebben zeer lang onze rijkdom gefundeerd op het kolonialisme en nu zullen wij hem tegen heug en meug op een of andere manier geleidelijk weer moeten afgeven. Wie het tegenovergestelde beweert, maakt de mensen iets wijs. Men kan het vergelijken met de wraak van de Farao's. Wij hebben met de kolonialisering de graven in de ontwikkelingslanden geschonden; misschien onbewust wrekt de bevolking daar zich nu.

Mevrouw de minister, wij moeten verder kijken dan deze begroting of de convergentienorm van Maastricht. Wij moeten zelfs verder kijken dan de G7 van Tokyo, waar wordt gesteld dat Amerika — zoals ook België — een begrotingstekort moeten verminderen, dat Japan meer moet consumeren en dat Europa de interestvoeten dient te verlagen. Volgens mij moet ook in België meer worden geconsumeerd en moeten de interestvoeten omlaag. Alleszins dient onze bevolking duidelijk worden gemaakt dat anderen in de wereld het ook wat beter moeten kunnen hebben. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Goovaerts.

De heer Goovaerts. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben eveneens voorstander van wat de heer Moens op het einde van zijn betoog heeft beweerd.

Mijnheer Moens, ik hoop dat u mij de cijfers van uw belasting-aangifte laat inkijken. Wellicht is de procentuele achteruitgang te wijten aan het effect-Grootjans.

Aangaande de vermindering van het deficit zal u, wanneer u de statistieken van de uitgaven bekijkt, merken dat er alleen een knik in de curve is geweest in 1985-1986, meer bepaald toen de heer Verhofstadt Vice-Premier was. Ik heb niets te maken met de heer Laysen, ik ken die man zelfs niet. Wij zijn uiteraard voor privatisering, maar uw vrienden van de CVP hanteren de privatisering als panacee.

Ik wil tenslotte eindigen met een vraag.

Mijnheer Moens, als u toch zo tevreden bent over de belastingen, gaan u en uw partij er dan mee akkoord om in de toekomst onze volledige parlementaire inkomsten aan te geven en niet meer forfaitair op slechts 50 pct. ervan te worden belast?

De heer Moens. — Natuurlijk, ik heb daartegen geen bezwaar.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Officiers.

Mevrouw Offciers-Van de Wiele, minister van Begroting. — Mijnheer de Voorzitter, hoewel de discussie over de aanpassing van de begroting 1993 naar aanleiding van de begrotingscontrole in de commissie eerder bondig was, was zij toch diepgaand.

Ik wil in eerste instantie de rapporteur danken voor zijn uitvoerig verslag en ik wil ook allen danken die hebben bijgedragen tot de discussie.

Het verslag biedt een overzicht van de argumenten voor en tegen het begrotingsbeleid van de Regering, maar zelfs wie scherpe kritiek had op het begrotingsbeleid en op de genomen maatregelen onderstreepte dat een positieve stap is gedaan op het vlak van begrotingsprocedures en het gebruikte instrumentarium. Ook hiervoor dank ik allen.

Ik verwijs ook naar de werkzaamheden van de commissie voor de Financiën van de Senaat, waar over de beheersing van de overheidsfinanciën, de procedures, het begrotingsbeleid en het fiscaal instrumentarium heel wat denkwerk wordt verricht, dat ik in grote mate kan beamen. Ik hoop dat daaruit ook resultaten voortvloeien.

Tevens verwijs ik graag naar mijn uiteenzetting bij de recente voorstelling van het *Boek der Opmerkingen van het Rekenhof*. Ik kreeg de kans uiteen te zetten wat op het vlak van de controle op de begroting en van de strategie voor de gezondmaking van de openbare financiën is gerealiseerd in deze moeilijke conjuncturele periode en wat nog in het vooruitzicht wordt gesteld. Ik raad u allen de lezing aan van de tekst die door het Rekenhof zal worden gepubliceerd. De eerste voorzitter meende dat iemand van het Rekenhof aan het woord was, en niet de minister van Begroting.

Ik heb daar ook gezegd dat ik mij als technocraat perfect op mijn gemak voel met een goed geolied begrotingsinstrumentarium en een goed en efficiënt controle-apparaat. Ik heb gepoogd ter zake iets te realiseren met een voldoende weerklank in het regeringsbeleid. Bij het lezen van de tekst van dit ontwerp kan men merken dat er inzake procedures wel degelijk iets is veranderd.

Het begrotingsbeleid zit momenteel meer dan ooit op een schopstool. Wie al de gehanteerde normen, zoals de normen die in het regeerakkoord zijn opgenomen, de fameuze vijf normen van Maastricht en tal van politieke normen die in de loop van deze legislatuur het daglicht zagen, in ogenschouw neemt, weet dat zij de Regering ertoe genoodzaakt hebben haar werk uit te voeren met zeer beperkte bewegingsruimte. Door de last van de zware budgettaire normen en door de belangrijke overdrachten naar Gewesten en Gemeenschappen is het beleid van de federale Regering niet gemakkelijker geworden.

Het kan erop lijken dat ons begrotingswerk slechts op een klein fragment van de totale overheidsfinanciën slaat. De aanzet tot een meerjarenvisie moet evenwel ergens beginnen. We zijn gestart bij de federale departementen, dus met bijna een vijfde van de totale overheidsfinanciën, maar dit beleid zal uitstraling hebben naar de vier andere vijfden.

De resultaten van deze lange-termijnvisie zullen pas na een zekere tijd zichtbaar worden. Ik heb geen schrik om dit te zeggen. Dit wil immers helemaal niet zeggen dat men geen meerjarenbeleid moet voeren. Iemand moet echter die eerste belangrijke stap doen.

De nieuwe begrotingsprocedure die bij de aanvang van de regeringsperiode werd ingevoerd, was zeer belangrijk voor de departementen. Wij gaven ze immers een zeer grote verantwoordelijkheid, die vastgelegd werd in de nieuwe begrotingswet. Deze wet werd reeds voor de eerste keer toegepast door de vorige Regering en vandaag hebben wij de principes ervan verder toegepast. Wij kunnen daar nu de eerste resultaten van zien.

Om die responsabilisering mogelijk te maken, hebben wij de memoranda of heroverwegingen ingevoerd. Op deze wijze kunnen de departementen een belangrijke aanzet geven voor de te nemen maatregelen, die niet in begrotingsconclaven worden genomen, maar deel uitmaken van het gewone regeringswerk. Het gaat hier vooral over lange-termijnprojecties van specifieke uitgaven, waarbij vooral nagedacht wordt over de doelstelling van en de alternatieven voor die uitgaven.

Er zijn dus zeer strikte begrotingsnormen en er is maar een beperkte bewegingsruimte. Toch heb ik nog tal van horizontale correcties kunnen aanbrengen. Hiervoor heb ik de administratie van het departement van Begroting, maar ook die van andere departementen en de Inspectie van financiën ingeschakeld. Alleen op die wijze kunnen wij bij de departementen een automatisme krijgen voor het voeren van een eigen begrotingsbeleid.

De verplichting voor het opstellen van een meerjarenplan van de wet van 1989 werd voor het eerst echt toegepast bij het opstellen van de begroting van 1993. Bij de huidige begrotingscontrole hebben wij dan nog eens kunnen vaststellen hoe dit principe wordt toegepast. Over die meerjarenplanning wordt echter zelden grondig gediscussieerd. In de commissie voor de Financiën van de Senaat kwam deze aangelegenheid wel uitvoerig aan bod.

De meerjarenplanning die nu wordt toegepast voor de begroting van de departementen, moet er ook komen voor de begroting van de sociale zekerheid. Indien wij dat kunnen bereiken, geldt die meerjarenplanning al voor drie vijfden van de totale overheidsuitgaven. Bij de voorbereiding van de begroting voor 1994 pogen wij dit te doen. Die meerjarenplanning komt er dus stap voor stap en ik kan dus ook maar stapsgewijze de resultaten ervan meedelen. Bij het opstellen van de begroting van 1994 komt er dus voor de eerste maal een meerjarenprojectie voor de sociale zekerheid. Hiermee geven wij een eerste antwoord op de zeer grondige studie van het Rekenhof over de toestand van de sociale zekerheid, die zeker ook een aanzet kan zijn om een diepgaand debat over de sociale zekerheid te voeren.

Na amper een half jaar werken met de nieuwe begrotingsinstrumenten kan ik de eerste conclusies geven.

Ik stel bij de departementen een belangrijke afremming vast van ontsparingen en dit tengevolge van een permanente controle. Ik stel ook een afremming vast van de vraag naar bijkredieten. Ik stel vast dat het meerjarenplan dat werd ingediend bij de opmaak van de begroting van 1993, een bindende referentie is geworden bij het nemen van regeringsbeslissingen. Dit meerjarenplan wordt een permanent gegeven in het regeringswerk. Wij weten nu welke uitgaven er zullen zijn tot 1997. Het meerjarenplan loopt dus één jaar verder dan de convergentieperiode.

De meerjarenprojecties zijn niet door de Regering zelf opgesteld. De Regering heeft weliswaar een belangrijke bijdrage geleverd, maar de projecties zelf werden opgesteld door specialisten van het Planbureau en van de studiedienst van het departement van Financiën. Men kan zeggen dat ik die projecties had moeten laten maken door de departementen zelf. Door een confrontatie tussen begrotingsspecialisten en departementen, hoop ik dat wij uiteindelijk vertrekken vanuit een meer afgelijnde projectie in verband met de uitgaven en de groei- en stijgingsposten. Dat zal continuïteit, uniformiteit en homogeniteit tot gevolg hebben, wat de planning van de uitgaven en de evolutie ervan meer betrouwbaar zal maken. In verband met de begroting is er dus wel degelijk iets gerealiseerd. De resultaten zijn er, maar ze komen te zeer in de verdrukking door de slechte economische conjunctuur.

Bij de vergelijking van onze cijfers op internationaal vlak blijkt, in tegenstelling met alle andere landen, dat ons tekort stabiliseert en hopelijk in 1993 daalt. In onze buurlanden daarentegen lopen de tekorten sterk op en verdubbelen soms zelfs op één jaar tijd. Het EG-gemiddelde van de tekorten is tussen 1989 en 1992 eveneens verdubbeld. Frankrijk en Duitsland, die de norm van 3 p.c. benaderden, zien hun deficit zeer sterk toenemen. Ik verwijs naar de resultaten van hun begrotingsdebatten om er de aandacht op te vestigen hoe moeilijk het ook daar is. België is daar natuurlijk niet mee gebaat. Onze tekorten bij de overheidsfinanciën zijn zeer verregaand.

Wij moeten bijgevolg een ingrijpend budgettair beleid blijven voeren, zelfs al verloren wij in 1992 terrein ten overstaan van het rentesneeuwbaaleffect. De 3 pct. norm blijft een essentieel gegeven voor het gezondmaken van de overheidsfinanciën. Het gaat dus niet alleen om een discussie op het niveau van de EG. Wij moeten handelen vanuit een meerjarenvisie en vanuit een meerjarenstrategie. De Regering heeft zich in zeer moeilijke omstandigheden voor deze politiek geëngageerd en zal haar werk op dit terrein verder zetten. Het nieuwe advies van de Hoge Raad voor financiën laat uitschijnen dat het er in de komende maanden niet

makkelijker op zal worden. Het rapport van de Hoge Raad wordt momenteel door de Regering onderzocht en de besprekingen worden gekoppeld aan de voorbereiding van de begroting 1994.

Als minister van Begroting zal ik zonder complexen verder constructieve maatregelen voorstellen om ons beleid verder te zetten. Op de opmerking die daarnet werd gemaakt om onze schuld te «constitutionaliseren» kan ik kort antwoorden. Ieder voorstel, van wie ook, is voor mij belangrijk genoeg om te analyseren en om in het regeringsbeleid op te nemen indien het kan bijdragen tot een beter beheer van de overheidsfinanciën. Ik wil het voorstel dus zeker niet van tafel vegen, maar ik wil wel even verwijzen naar de Duitse begrotingsstrategie. Daar is in de Grondwet ingeschreven dat de begroting in evenwicht moet zijn. Zelfs met dit constitutionele principe heeft Duitsland momenteel evenveel budgettaire moeilijkheden als wij. Wij moeten ons dus ook niet blind staren op principes die ons niet direct helpen.

De opmerkingen van de Hoge Raad voor financiën en van het Rekenhof en de unanieme adviezen van de Centrale Raad voor het bedrijfsleven zijn een aanzet tot het steeds opnieuw analyseren van het begrotingsbeleid. Volgens mij is het begrotingsbeleid een strategie en moet het een basis zijn om het hoofd te kunnen bieden aan de maatschappelijke uitdagingen. Het huidige moeilijke beleid moet de toekomst van onze kinderen verzekeren. In die zin is het begrotingsbeleid een levende materie en niet een louter boekhoudkundig, matematisch gegeven waarmee ik mij dag na dag bezig moet houden. Het begrotingsbeleid heeft wel degelijk de bedoeling een oplossing te bieden voor onze problemen. Zoals ik al in de commissie heb gezegd, staat achter elk cijfer een mens, een uitkering, misschien een sociaal probleem. Een begroting is dus ook een elementair instrument om een oplossing te vinden voor onze maatschappelijke problemen. (*Applaus.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles de chacun des projets de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten en bespreken wij de artikelen van elk van de ontwerpen van wet.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES VOIES ET MOYENS DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1993

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE RIJKSMIDDELENBEGROTING VAN HET BEGROTINGSJAAR 1993

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi ajustant le budget des Voies et Moyens de l'année budgétaire 1993.

Wij bespreken nu de artikelen van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de Rijksmiddelenbegroting van het begrotingsjaar 1993.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de bespreking van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (*Voir documents nos 798-1 et 2, session 1992-1993, du Sénat de Belgique et documents nos 986-1 et 988-1 et 2, session 1992-1993, de la Chambre des représentants de Belgique.*)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (*Zie stukken nrs. 798-1 en 2, zitting 1992-1993 van de Belgische Senaat en stukken nrs. 986-1 en 988-1 en 2, zitting 1992-1993, van de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers.*)

De Voorzitter. — De artikelen van het ontwerp van wet luiden:

Artikel 1. Voor het begrotingsjaar 1993 worden de lopende ontvangsten van de Staat herhaald:

Voor de fiscale ontvangsten, op	1 185 130 700 000 frank
Voor de niet-fiscale ontvangsten, op	131 005 700 000 frank
Zegge te samen	1 316 136 400 000 frank

overeenkomstig titel I van de hierbijgaande tabel.

Article 1er. Pour l'année budgétaire 1993, les recettes courantes de l'Etat sont réévaluées:

Pour les recettes fiscales, à	1 185 130 700 000 francs
Pour les recettes non fiscales, à	131 005 700 000 francs
Soit ensemble	1 316 136 400 000 francs

conformément au titre I du tableau ci-annexé.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Voor het begrotingsjaar 1993 worden de kapitaalontvangsten herhaald op de som van 4 939 600 000 frank, overeenkomstig titel II van de hierbijgaande tabel.

Art. 2. Pour l'année budgétaire 1993, les recettes en capital sont réévaluées à la somme de 4 939 600 000 francs, conformément au titre II du tableau ci-annexé.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Voor het begrotingsjaar 1993, wordt de opbrengst van leningen herhaald op 1 013 123 400 000 frank, overeenkomstig titel III van de hierbijgaande tabel.

Art. 3. Pour l'année budgétaire 1993, le produit d'emprunts est réévalué à 1 013 123 400 000 francs, conformément au titre III du tableau ci-annexé.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. Deze wet treedt in werking de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 4. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET GENERAL DES DÉPENSES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1993

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VAN HET BEGROTINGSJAAR 1993

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1993.

Wij bespreken nu de artikelen van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1993.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles des tableaux, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de bespreking van de artikelen van de tabellen, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir documents n°s 799-1 et 2, session 1992-1993, du Sénat de Belgique et documents n°s 986-1 et 987-1 à 6, session 1992-1993, de la Chambre des représentants de Belgique.)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie stukken nrs. 799-1 en 2, zitting 1992-1993 van de Belgische Senaat en stukken nrs. 986-1 en 987-1 tot 6, zitting 1992-1993, van de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers.)

De Voorzitter. — De artikelen van het ontwerp van wet luiden:

Hoofdstuk 1. — Algemene bepalingen

Art. 1.01.1. De kredieten ingeschreven in de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 worden aangepast overeenkomstig de bedragen vermeld in de bij deze wet gevoegde tabel met de kredieten per programma.

Chapitre 1er. — Dispositions générales

Art. 1.01.1. Les crédits inscrits au budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1993 sont ajustés conformément aux montants figurant au tableau des crédits par programmes, annexé à la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Hoofdstuk 2. — Bijzondere bepalingen van de departementen

Sectie 11. — Diensten van de Eerste minister

Art. 2.11.1. In artikel 2.11.7 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 wordt volgende bepaling ingevoegd:

Programma 56/1 — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Toelage aan het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding.

Chapitre 2. — Dispositions particulières des départements

Section 11. — Services du Premier ministre

Art. 2.11.1. Dans l'article 2.11.7 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993 est insérée la disposition suivante:

Programme 56/1 — Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme

Subvention au Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.11.2. Artikel 2.11.7 van de wet van 14 december 1992, houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993, wat betreft het programma 61/1 « Gemeenschappelijke culturele activiteiten », wordt aangevuld met volgende bepaling: « 13 — Archiven voor historische films en actualiteitsbeelden. »

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1992-1993
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1992-1993

Art. 2.11.2. L'article 2.11.7 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993 est, en ce qui concerne le programme 61/1 « Activités culturelles communes », complété par la disposition suivante: « 13 — Archives cinématographiques d'histoire et d'actualité. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.11.3. Artikel 2.11.8 van de wet van 14 december 1992, houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993, wat betreft het programma 61/4 « Onderwijs-vorming (niet-wetenschapsbeleid) en schoolinvesteringen » wordt aangevuld met de volgende alinea:

« De op deze wijze verkregen fondsen mogen, ook tijdens het volgende begrotingsjaar, aangewend worden voor het aanrekenen van voormelde uitgaven. »

Het overschot aan fondsen wordt in de Schatkist teruggestort zodra de betrokken rekenplichtige de beheersrekening houdende eindafrekening van de contracten waarvoor deze fondsen werden toegekend, aan het Rekenhof heeft overgelegd. »

Art. 2.11.3. L'article 2.11.8 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993 est, en ce qui concerne le programme 61/4 « Enseignement-formation (hors politique scientifique) et investissements scolaires », complété par la disposition suivante:

« Les fonds ainsi obtenus peuvent être utilisés également pendant l'année budgétaire suivante pour imputer les dépenses précitées. »

Les fonds excédentaires sont reversés au Trésor dès que le comptable concerné a soumis à la Cour des comptes le compte de gestion comportant le décompte final des contrats pour lesquels ces fonds ont été alloués. »

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 13. — Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken

Art. 2.13.1. In artikel 2.13.4 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 wordt een programma 40.0 « Bestaansmiddelen » ingelast met de hiernavolgende toelage:

Toelage aan het Instituut Administratie-Universiteit voor het inrichten van een vormingscyclus « Overheidsvoorlichting lokale besturen » en voor het aanbieden van « modules » ten behoeve van informatieambtenaren bij de lokale besturen.

In hetzelfde artikel wordt een programma 51.7 « Militaire begraafplaatsen » ingelast met de volgende toelage: « Toelage aan de organisatie belast met de restauratie van het museum van het kamp Auschwitz-Birkenau te Oswiecim. »

In hetzelfde artikel wordt een programma 54.5 « Fonds voor risico's van nucleaire ongevallen » ingelast met volgende bijdrage:

« Bijdrage in de kosten van de studie opgezet door de Raad van Europa met betrekking tot de bescherming van de bevolking tegen de gevaren van ioniserende straling. »

Section 13. — Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique

Art. 2.13.1. A l'article 2.13.4 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993 est inséré un programme 40.0 « Subsistance », comportant la subvention suivante:

Subvention à l'Institut Administration-Université pour l'organisation d'un cycle de formation «Information des pouvoirs publics, administrations locales» et la mise à disposition de «modules» pour les fonctionnaires chargés de l'information auprès des administrations locales.

Au même article est inséré un programme 51.7 «Cimetières militaires», prévoyant la subvention suivante: «Subvention à l'organisation chargée de la restauration du musée du camp Auschwitz-Birkenau à Oswiecim».

Au même article est inséré un programme 54.5 «Fonds pour les risques d'accidents nucléaires», prévoyant l'intervention suivante:

«Intervention dans les frais de l'étude conçue par le Conseil de l'Europe concernant la protection de la population contre les dangers résultant des radiations ionisantes.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.13.2. Het bedrag dat de stad Brussel te veel geïnd heeft in 1992, hetzij 21,3 miljoen frank, zal van de dotatie 1993 afgetrokken worden.

Art. 2.13.2. Le trop-perçu par la ville de Bruxelles en 1992, soit 21,3 millions de francs, sera déduit de la dotation 1993.

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 14. — Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel

Art. 2.14.1. Het provisioneel krediet ingeschreven onder het programma 60/1 — Belgisch voorzitterschap van de Europese Gemeenschap en bestemd tot dekking van alle uitgaven verbonden aan het Belgisch voorzitterschap van de Europese Gemeenschap gedurende het tweede semester van 1993 mag, volgens de behoeften, worden verdeeld over de passende programma's van de begrotingen van de verschillende departementen door middel van een koninklijk besluit en met het akkoord van de minister van Begroting.

Section 14. — Ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur

Art. 2.14.1. Le crédit provisionnel inscrit sous le programme 60/1 — Présidence par la Belgique de la Communauté européenne et destiné à couvrir les dépenses de toute nature relatives à la présidence par la Belgique de la Communauté européenne au cours du second semestre 1993, peut être réparti selon les besoins, par voie d'arrêté royal, entre les programmes appropriés des budgets des différents départements avec l'accord du ministre du Budget.

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 15. — Ontwikkelingssamenwerking

Art. 2.15.1. Voor het jaar 1993 beschikt het Overlevingsfonds derde wereld (BA 39.53.01) over een vastleggingsmachtiging van 1 267 260 000 frank.

Section 15. — Coopération au Développement

Art. 2.15.1. Pour l'année 1993, le Fonds de survie pour le tiers-monde (AB 39.53.01) dispose d'une autorisation d'engagement de 1 267 260 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.15.2. Voor het jaar 1993 beschikt het Fonds voor ontwikkelingssamenwerking (art. 60.58.B) over een vastleggingsmachtiging van 13 839 000 000 frank.

Art. 2.15.2. Pour l'année 1993, le Fonds de la coopération au développement (art. 60.58.B) dispose d'une autorisation d'engagement de 13 839 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 16. — Ministerie van Landsverdediging

Art. 2.16.1. De artikelen 2.16.4 en 2.16.5 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 worden opgeheven.

Section 16. — Ministère de la Défense nationale

Art. 2.16.1. Les articles 2.16.4 et 2.16.5 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des dépenses pour l'année budgétaire 1993 sont abrogés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.16.2. Artikel 2.16.15 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

«De minister van Landsverdediging is gemachtigd tot beloop van 575 miljoen frank de ontvangsten aan te wenden die voortvloeien uit de interesttegoeden opgebracht door uitstaande voorschotten bij de «Central Bank of Denver» in het kader van de overheidsopdrachten nopens de levering van de vliegtuigen, logistieke steun, grondinstallaties en bijkomende kosten voor het geheel van de F-16 vloot.

Deze interesttegoeden zullen aangerekend worden op de rekening 87.07.03.27 C van de Sectie «Thesaurieverrichtingen voor orde». Ze zullen aangewend worden tot dekking van de uitgaven voortvloeiend uit de vorenvermelde overheidsopdrachten.»

Art. 2.16.2. L'article 2.16.15 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993 est abrogé et remplacé par le texte suivant:

«Le ministre de la Défense nationale est autorisé à utiliser, à concurrence de 575 millions de francs, les recettes provenant des intérêts générés par les avances déposées auprès de la «Central Bank of Denver» dans le cadre des marchés relatifs à la fourniture des avions, du support logistique, des installations au sol et aux frais connexes pour l'ensemble de la flotte F-16.

Ces intérêts seront imputés au compte 87.07.03.27 C de la Section «Opérations d'ordre de la Trésorerie». Ils y seront utilisés en couverture des dépenses résultant des marchés précités.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.16.3. Artikel 2.16.21 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst: «In afwijking van de bepalingen van artikel 28, alinea 2, van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, wordt de minister van Landsverdediging gemachtigd om, gedurende de overgangperiode, tijdens dewelke Landsverdediging en de rijkswacht hun wederzijdse steun moeten voortzetten, de aan de rijkswacht geleverde prestaties, met uitzondering van deze die betrekking hebben op het personeel dat permanent ter beschikking wordt gesteld van deze laatste, te valoriseren en de van de rijkswacht ontvangen prestaties te vergoeden, op basis van de veroorzaakte supplementaire kosten.

Met uitzondering van de occasionele prestaties en deze met betrekking tot de vorming van de officieren van de rijkswacht aan de Koninklijke Militaire School, maakt de financiële dekking van de prestaties waarvan het volume a priori gekend is, het voorwerp uit van een ter beschikking stellen van kredieten waarvan het bedrag wordt bepaald door een raming van de te realiseren prestaties en de afrekening van de vroeger werkelijk geleverde prestaties.

De kosten voortvloeiend uit de vorming van de officieren van de rijkswacht aan de Koninklijke Militaire School, worden gecompenseerd door het ter beschikking stellen van rijkswacht-personeel aan dit organisme.»

Art. 2.16.3. L'article 2.16.21 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993 est abrogé et remplacé par le texte suivant: «Par dérogation aux dispositions de l'article 28, 2e alinéa, des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, le ministre de la Défense nationale est autorisé, pendant la période transitoire au cours de laquelle la Défense nationale et la gendarmerie sont appelées à prolonger leur appui réciproque, à valoriser les prestations fournies à la gendarmerie, à l'exception de celles ayant trait au personnel mis de façon permanente à la disposition de cette dernière, et à indemniser les prestations fournies par la gendarmerie, sur base des coûts supplémentaires occasionnés.

Hormis les prestations occasionnelles ainsi que celles relatives à la formation des officiers de la gendarmerie à l'Ecole royale militaire, la couverture financière des prestations dont le volume est connu a priori fait l'objet d'une mise à disposition de crédits dont le montant est déterminé par l'estimation des prestations à réaliser et le décompte de celles réellement effectuées antérieurement.

Les coûts résultant de la formation des officiers de la gendarmerie à l'Ecole royale militaire sont compensés par la mise à disposition de cet organisme de personnel appartenant à la gendarmerie.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.16.4. In afwijking van artikel 143 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 en door uitbreiding van artikel 156 van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen, wordt de minister van Landsverdediging of de door hem gedelegeerde ordonnateur gemachtigd om, in het kader van het herstructureringsplan van de krijgsmacht en onder voorwaarde dat de wetgeving inzake overheidsopdrachten wordt nageleefd, overtollig geworden materieel, waren en munitie die deel uitmaken van het aan het beheer van de minister van Landsverdediging toevertrouwde patrimonium te vervreemden. Deze vervreemding zal de volgende juridische vormen kunnen aannemen:

— De verkoopcontracten,

— De overeenkomsten met betrekking tot dienstverlening uit te voeren door derden als compensatie van de totale of gedeeltelijke overdracht aan deze laatste van produkten en onderdelen voortvloeiend uit deze prestaties,

— De overeenkomsten tot wederzijdse overdracht en ruil met andere departementen, Belgische of vreemde firma's en derde landen,

— Het kosteloos afstaan aan derde landen en humanitaire instellingen.

Het gebeurlijk saldo van de verrichtingen vermeld in de overeenkomsten tot regeling van deze vervreemdingen zal worden aangerekend ofwel op de begroting van Landsverdediging ofwel op de rekening 87.07.06.30.B van de sectie «Thesaurie-verrichtingen voor orde» om aangewend te worden ter dekking van investeringsuitgaven ten behoeve van de krijgsmacht.

Zullen ook worden aangerekend op de bovenvermelde rekening, de met die vervreemdingsverrichtingen verbonden uitgaven. Die uitgaven worden onderworpen aan het aan de juridische vastlegging voorafgaand advies van de Inspecteur van financiën conform de bepalingen van de artikelen 13 en 14 van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 tot regeling van de administratieve en begrotingscontrole alsook aan het visum van het Rekenhof zoals bepaald in artikel 14 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof.

De minister van Landsverdediging is eveneens gemachtigd om, met vreemde landen overeenkomsten te sluiten tot wederzijdse dienstverlening, in het kader van een internationale integratie van de krijgsmacht of ter voorziening in dringende behoeften.

De financiële regeling van deze wederzijdse operaties kan bij wijze van verrekening geschieden hetzij op het ogenblik dat de overeenkomst wordt beëindigd, hetzij na verloop van een overeengekomen termijn, hetzij in onderling overleg tussen de betrokken partijen. Het gebeurlijk saldo zal worden aangerekend ofwel op de begroting van Landsverdediging, ofwel op de Rijks-middelenbegroting ten bate van het begrotingsfonds voor prestaties tegen betaling.

De minister van Landsverdediging is uiteindelijk gemachtigd om, inzake materieel, waren, wapens en munitie, met Belgische bedrijven contracten van lening te sluiten mits op die wijze de vernieuwing van de voor de krijgsmacht bruikbare voorraden te bevorderen.

Art. 2.16.4. Par dérogation à l'article 143 des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991 et par extension de l'article 156 de la loi du 30 décembre 1992 portant des dispositions sociales et diverses, le ministre de la Défense nationale ou l'ordonnateur délégué par lui, est autorisé dans le cadre du plan de restructuration des forces armées et à condition que la législation sur les marchés publics soit respectée, à aliéner le matériel, les matières et les munitions devenus excédentaires et faisant partie du patrimoine confié à la gestion du ministre de la Défense nationale. Cette aliénation pourra prendre les formes juridiques suivantes:

— Les contrats de vente,

— Les conventions relatives à des prestations de service à effectuer par des tiers en contrepartie de la cession totale ou partielle à ces derniers des sous-produits et sous-ensembles dégagés par ces prestations,

— Les conventions de cessions réciproques et d'échange avec d'autres départements ainsi qu'avec des firmes belges ou étrangères et des pays tiers,

— Le don à des pays tiers et à des organisations humanitaires.

Le solde éventuel des opérations stipulées dans les conventions réglant ces aliénations fera l'objet d'une imputation, soit au budget de la Défense nationale, soit au compte 87.07.06.30.B de la section «Opérations d'ordre de la Trésorerie» afin d'y être utilisé en couverture de dépenses d'investissements au profit des forces armées.

Seront également imputées au compte susmentionné, les dépenses connexes aux opérations d'aliénation. Ces dépenses sont soumises, préalablement à tout engagement juridique, à l'avis de l'Inspecteur des finances conformément aux dispositions des articles 13 et 14 de l'arrêté royal du 5 octobre 1961 portant organisation du contrôle administratif et budgétaire ainsi qu'au visa de la Cour des comptes au sens de l'article 14 de la loi du 29 octobre 1846 relative à l'organisation de la Cour des comptes.

Le ministre de la Défense nationale est également autorisé, dans le cadre d'une intégration internationale des forces armées, ou en vue de parer à des cas d'urgence, à conclure avec des pays étrangers des conventions de prestations réciproques de services.

Le règlement financier de ces opérations pourra être effectué par voie de compensation, soit lorsque la convention aura cessé ses effets, soit à l'expiration d'un délai convenu, soit par la commune volonté des parties en cause. Le solde éventuel fera l'objet d'une imputation, soit au budget de la Défense nationale, soit au budget des Voies et Moyens au profit du fonds budgétaire pour prestations contre paiement.

Le ministre de la Défense nationale est enfin autorisé, en ce qui concerne les matériels, les matières, les armes et les munitions à passer des contrats de prêt avec des entreprises belges pour autant que soit favorisé de cette façon le renouvellement des stocks utiles aux forces armées.

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 17. — Rijkswacht

Art. 2.17.1. De minister van Binnenlandse Zaken wordt gemachtigd om, gedurende de overgangperiode tijdens dewelke Landsverdediging en de rijkswacht hun wederzijdse steun moeten

voortzetten, de aan Landsverdediging geleverde prestaties te valoriseren en de van Landsverdediging ontvangen prestaties te vergoeden op basis van de meerkosten.

In voorkomend geval zullen de door Landsverdediging verschuldigde sommen worden gestort op de Rijksmiddelenbegroting met bestemming het organiek begrotingsfonds van de rijkswacht voor « wederbelegging van het bedrag van prestaties en van cessies aan derden tegen betaling ».

Indien door de rijkswacht bedragen verschuldigd zijn en deze vloeien voort uit occasionele prestaties, dan zullen de uitgaven worden aangerekend op de begroting van de Rijkswacht.

In het andere geval zullen de prestaties aan Landsverdediging vergoed worden bij middel van het ter beschikking stellen van kredieten, waarvan het bedrag wordt bepaald door een raming van de meerkost voor Landsverdediging van de te leveren prestaties, verhoogd of verminderd met het saldo van de afrekening van de vroeger werkelijk geleverde prestaties.

De kosten voortvloeiend uit de vorming van de officieren van de rijkswacht aan de Koninklijke Militaire School, worden gecompenseerd door het ter beschikking stellen van rijkswacht-personeel aan dit organisme.

Section 17. — Gendarmerie

Art. 2.17.1. Le ministre de l'Intérieur est autorisé, pendant la période transitoire durant laquelle la Défense nationale et la gendarmerie doivent prolonger leur appui réciproque, à valoriser les prestations fournies à la Défense nationale et à indemniser la Défense nationale pour les prestations reçues sur base des coûts supplémentaires.

Le cas échéant, les sommes dues par la Défense nationale sont versées au budget des Voies et Moyens avec pour destination le fonds budgétaire organique de la gendarmerie pour « emploi du montant de prestations et de cessions à des tiers contre paiement ».

Si des sommes sont dues par la gendarmerie et que celles-ci découlent de prestations occasionnelles, les dépenses seront alors imputées sur le budget de la Gendarmerie.

Dans le cas contraire, les prestations seront rémunérées à la Défense nationale au moyen de la mise à disposition de crédits dont le montant est déterminé sur base d'une estimation du coût supplémentaire pour la Défense nationale des prestations à fournir, majoré ou diminué du solde du décompte des prestations réellement effectuées antérieurement.

Les coûts de la formation des officiers de gendarmerie à l'Ecole royale militaire sont compensés par la mise à disposition de cet organisme de personnel appartenant à la gendarmerie.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.17.2. De minister van Binnenlandse Zaken is ertoe gemachtigd, in het kader van een rationeel gebruik van overtollige voorraden, met de minister van Landsverdediging overeenkomsten te sluiten tot wederzijdse overdracht van materieel, waren, munitie of dienstverlening.

De financiële regeling van deze wederzijdse operaties kan bij wijze van verrekening geschieden.

Het gebeurlijk saldo zal ofwel worden aangerekend op de begroting van de Rijkswacht, ofwel worden gestort op de Rijksmiddelenbegroting met bestemming het organiek begrotingsfonds van de rijkswacht voor « wederbelegging van het bedrag van prestaties en van cessies aan derden tegen betaling ».

Art. 2.17.2. Le ministre de l'Intérieur est autorisé, dans le cadre de l'utilisation rationnelle de stocks excédentaires, à conclure avec le ministre de la Défense nationale des conventions de cessions réciproques de matériel, matières et munitions ou de prestations de services.

Le règlement financier de ces opérations réciproques pourra être effectué par voie de compensation.

Le solde éventuel sera soit imputé sur le budget de la Gendarmerie, soit versé au budget des Voies et Moyens à destination du fonds budgétaire organique de la gendarmerie pour « emploi du montant de prestations et de cessions à des tiers contre paiement ».

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 18. — Ministerie van Financiën

Art. 2.18.1. Het niet-aangewend saldo van de vastleggingsmachtigingen van de leningen aan vreemde Staten toegestaan voor de jaren 1987, 1988 en 1989 wordt overgedragen naar de begrotingsjaren 1991, 1992 en 1993.

Section 18. — Ministère des Finances

Art. 2.18.1. Le solde non utilisé des autorisations d'engagement des prêts à des Etats étrangers accordées pour les années 1987, 1988 et 1989 est reporté aux années budgétaires 1991, 1992 et 1993.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.18.2. De minister van Financiën wordt gemachtigd om, naargelang van de behoeften, een gedeelte van de niet-fiscale ontvangsten inzake het te gelde maken van activa van het rijk aan te wenden voor de uitgaven voor commissielonen die eigen zijn aan de totstandkoming van de overdracht van eigendomstitels.

Art. 2.18.2. Le ministre des Finances est autorisé à prélever au fur et à mesure des besoins, une partie des recettes non fiscales en provenance de la vente des actifs de l'Etat pour l'affecter aux dépenses des commissions de vente afférentes à la réalisation de la transmission des titres de propriété.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.18.3. De hierna vermelde betaalstukken worden van de vijfjarige verjaring ontheven en zijn te vereffenen door aanrekening op de kredieten toegestaan onder de basisallocatie 61.06.30.01 van de begroting van Financiën voor het begrotingsjaar 1993:

Begunstigde	Jaar van uitgifte	Bedrag (in franken)
Schreurs Gertrude	1983	68 049
De Decker Nina	1979	4 911
zu Stolberg Stolberg Jost	1985	4 847
Vits Jeannine	1980	33 064
Covens Marleentje	1985	9 159
Everaerts Willy	1984	6 265
Vancompernelle J. Robert	1985	23 275
Gonzalez Galeno Eduardo	1986	8 915
Carrión Osorio Natacha		
De Boel Anna	1985	1 185
Vandensavel Joseph	1985	1 802
Salio Léon	1985	884
Havelange Clément	1984	171 407
Billen Marie		
Leporcq Achille	1986	3 364
Jouniaux Suzanne		
Bogemans Marc	1985	2 426

Art. 2.18.3. Sont relevés de la prescription quinquennale et seront liquidés par imputation sur les crédits ouverts à l'allocation de base 61.06.30.01 du budget des Finances pour l'année budgétaire 1993, les titres de paiement désignés ci-après:

Bénéficiaire	Année d'émission	Montant (en francs)
Schreurs Gertrude	1983	68 049
De Decker Nina	1979	4 911
zu Stolberg Stolberg Jost	1985	4 847
Vits Jeannine	1980	33 064
Covens Marleentje	1985	9 159
Everaerts Willy	1984	6 265
Vancompernelle J. Robert	1985	23 275
Gonzalez Galeno Eduardo	1986	8 915
Carrion Osorio Natacha		
De Boel Anna	1985	1 185
Vandensavel Joseph	1985	1 802
Salio Léon	1985	884
Havelange Clément	1984	171 407
Billen Marie		
Leporcq Achille	1986	3 364
Jouniaux Suzanne		
Bogemans Marc	1985	2 426
— Aangenomen.		
Adopté.		

Sectie 21. — Pensioenen

Art. 2.21.1. Artikel 2.21.3 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 wordt door de volgende bepaling vervangen:

« In toepassing van artikel 61 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, wordt het overschot van de opbrengst van de persoonlijke bijdrage voor de financiering van de overlevingspensioenen geregistreerd bij het Fonds voor overlevingspensioenen (organiek fonds van programma 1 van afdeling 51), aangewend voor de financiering van de uitgaven inzake de rustpensioenen van het rijkspersoneel van het leger en de rijkswacht en van het gesubsidieerd onderwijs.

Dit overschot wordt geschat op 8 300,0 miljoen frank voor het begrotingsjaar 1993. »

Section 21. — Pensions

Art. 2.21.1. L'article 2.21.3 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993 est remplacé par la disposition suivante:

« En application de l'article 61 de la loi du 15 mai 1984 portant mesures d'harmonisation dans les régimes de pension, l'excédent du produit de la contribution personnelle au financement des pensions de survie enregistré au Fonds des pensions de survie (fonds organique du programme 1 de la division 51) est affecté au financement des dépenses en matière de pensions de retraite du personnel de l'Etat, de l'armée et de la gendarmerie et de l'enseignement subventionné.

Cet excédent est estimé à 8 300,0 millions de francs pour l'année budgétaire 1993. »

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 23. — Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid

Art. 2.23.1. Artikel 2.23.2 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 wordt als volgt aangevuld:

Programma 51/1 — Sociaal overleg en sociale bemiddeling
— Toelage aan de Nationale Arbeidsraad.

Section 23. — Ministère de l'Emploi et du Travail

Art. 2.23.1. L'article 2.23.2 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993 est complété comme suit:

Programme 51/1 — Concertation et conciliation sociales

— Subside au Conseil national du travail.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.23.2. Binnen de perken van de betrokken basisallocatie van het programma 56/3 — Bruggensioenen, kan een toelage worden toegekend aan het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers om de uitgaven te dekken gedaan voor het toekennen van een aanvullende vergoeding aan de rechthebbende werknemers van de NV Excelsior en SV Ontwikkeling gedurende de periode van 1 januari 1990 tot 31 december 1991.

Art. 2.23.2. Dans les limites de l'allocation de base concernée du programme 56/3 — Préensions, un subside peut être octroyé au Fonds d'indemnisation des travailleurs licenciés en cas de fermeture d'entreprises, pour couvrir les dépenses effectuées à titre d'indemnisation complémentaire des travailleurs ayants droit des NV Excelsior et SV Ontwikkeling durant la période du 1er janvier 1990 au 31 décembre 1991.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.23.3. De rekenplichtigen van het Belgisch Europees Sociaal Fonds kunnen onmiddellijk over de tegoeden op hun rekening beschikken.

Art. 2.23.3. Les comptables du Fonds social européen belge peuvent disposer directement sur les avoirs de leur compte.

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 24. — Ministerie van Sociale Voorzorg

Art. 2.24.1. De uitgaven die voortvloeien uit de toekenning van een vergoeding aan de personeelsleden die uit hoofde van hun functie fondsen moeten behandelen voor de periode van 1 april 1973 tot 28 februari 1983 blijven volledig ten laste van de Rijksdienst voor pensioenen.

Section 24. — Ministère de la Prévoyance sociale

Art. 2.24.1. Les dépenses résultant de l'octroi d'une indemnité accordée aux agents appelés à manipuler des fonds du chef de leurs fonctions pour la période allant du 1er avril 1973 au 28 février 1983 restent totalement à charge de l'Office national des pensions.

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 25. — Volksgezondheid en Leefmilieu

Art. 2.25.1. Artikel 2.25.6 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993, wordt onder programma 54/1 — Bestaanszekerheid — aangevuld met de volgende bepaling: « 4) Subsidies ter aanmoediging van initiatieven genomen in het kader van studiedagen, onderzoek, en informatieverbreiding in verband met de problemen aangaande de armoede (oorzaken, gevolgen, middelen om eraan te verhelpen). »

Section 25. — Santé publique et Environnement

Art. 2.25.1. L'article 2.25.6 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993, est complété sous le programme 54/1 — Sécurité d'existence — par la mention suivante: « 4) Subsidies à l'encouragement d'initiatives prises dans le cadre de journées d'études, de recherche, et de diffusion d'information sur les problèmes relatifs à la pauvreté (causes, conséquences, moyens d'y remédier). »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.25.2. Artikel 2.25.6 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993, wordt onder programma 52/6 — Medisch-sociale voorzorg — aangevuld met de volgende bepaling: «Toelagen voor de financiering van het bijhouden van het Nationaal Kankerregister door het Belgisch Werk tegen de kanker.»

Art. 2.25.2. L'article 2.25.6 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993, est complété sous le programme 52/6 — Prévention médico-sociale — par la mention suivante: «Subsides pour le financement de la tenue du Registre national du cancer par l'Œuvre belge contre le cancer.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.25.3. Artikel 2.25.6 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993, wordt onder programma 53/3 — Organisatie geneeskundepraktijk — aangevuld met de volgende bepaling: «Toelagen voor de realisatie en verspreiding van de Folia Diagnostica.»

Art. 2.25.3. L'article 2.25.6 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993, est complété sous le programme 53/3 — Organisation art de guérir — par la mention suivante: «Subsides à la réalisation et la diffusion des Folia Diagnostica.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.25.4. De uitgaven met betrekking tot schuldvorderingen van vorige jaren in het kader van het koninklijk besluit van 22 augustus 1989 tot regeling van de staatstussenkomst inzake voorschotten op en invordering van onderhoudsgelden mogen aangerekend worden op de kredieten van het lopend jaar.

De in hetzelfde kader tijdens de voorgaande jaren aan de OCMW's teveel uitgekeerde bedragen kunnen voor het begrotingsjaar 1993 gerekend worden als voorschotten op het lopend jaar.

Art. 2.25.4. Les dépenses relatives à des créances d'années antérieures dans le cadre de l'arrêté royal du 22 août 1989 réglant l'intervention de l'Etat en matière d'avances sur pensions alimentaires et de recouvrement de ces pensions, peuvent être imputées sur les crédits de l'année courante.

Dans le même cadre, les montants trop versés aux CPAS au cours des années précédentes, peuvent être considérés pour l'exercice 1993 comme des avances pour l'année en cours.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.25.5. De uitgaven met betrekking tot schuldvorderingen van vorige jaren in het kader van de Staatstussenkomst voor de psychiatrische verzorgingstehuizen en de erkende instellingen voor beschermd wonen mogen aangerekend worden op de kredieten van het lopend jaar.

Art. 2.25.5. Les dépenses relatives à des créances d'années antérieures dans le cadre de l'intervention de l'Etat pour maisons de soins psychiatriques et maisons protégées agréées, peuvent être imputées sur les crédits de l'année courante.

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 31. — Ministerie van Landbouw

Art. 2.31.1. De betalingen ten laste van de beschikbare gelden op de variabele kredieten van het programma 51.2 «Acties van het Fonds voor de produktie en de bescherming van planten en plant-aardige produkten», mogen per geldvoorschot gebeuren.

In afwijking van het gewijzigd artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen hiervoor geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 5 000 000 frank worden verleend aan de hiervoor aangestelde buitengewone rekenplichtigen van het departement met het oog op de uitbetaling van de schuldvorderingen die 100 000 frank niet overschrijden, alsmede, ongeacht het bedrag, de schuldvorderingen met betrekking tot de bescherming van kweekprodukten.

Section 31. — Ministère de l'Agriculture

Art. 2.31.1. Les paiements à charge des crédits variables du programme 51.2 «Actions du Fonds pour la production et la protection des végétaux et des produits végétaux» peuvent se faire par avance de fonds.

A cette fin, et par dérogation à l'article 15 modifié de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 5 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires du département désignés à l'effet de payer les créances n'excédant pas 100 000 francs, ainsi que, quel qu'en soit le montant, les créances relatives à la protection des obtentions végétales.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.31.2. De minister die de Landbouw in zijn bevoegdheid heeft is gemachtigd de Nationale Dienst voor afzet van land- en tuinbouwprodukten (NDALTP), op basis van bewijsstukken met betrekking tot het jaar 1992, de bezoldigingen en diverse vergoedingen terug te betalen van het contractueel personeel van de NDALTP dat tijdelijk ter beschikking van de dienst voor Plantenbescherming is gesteld om prioritaire controles uit te voeren.

Art 2.31.2. Le ministre ayant l'Agriculture dans ses attributions est autorisé à rembourser à l'Office national des débouchés agricoles et horticoles (ONDAH) sur base de pièces justificatives se rapportant à l'année 1992, les traitements et indemnités diverses du personnel contractuel de l'ONDAH mis provisoirement à la disposition du service de la Protection des végétaux pour effectuer des contrôles prioritaires.

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 32. — Ministerie van Economische Zaken

Art. 2.32.1. § 1. In artikel 2.32.4 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 worden volgende toelagen ingelast:

Programma 50/8 — Lasten van het verleden

Tussenkomst in de werkingskosten van de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van de nationale sectoren (NMNS), maatschappij in vereffening.

Programma 51/1 — Specifieke activiteiten

Subsidie aan de VZW European Organization for Testing and Certification (EOTC) en zijn comités.

Programma 55/3 — Regelmatigheid handelsverrichtingen en concurrentie verzekeren, misbruiken inzake prijzen voorkomen, verbruiker inlichten en beschermen, inflatie meten

55) Economische manifestaties (koninklijk besluit van 9 april 1962) zowel in België als in het buitenland (deelnemingen, verschillende tegemoetkomingen, aankoop of huur van materieel).

§ 2. In artikel 2.32.4 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 wordt volgende toelage geschrapt:

Programma 55/2 — Bescherming auteursrechten

Bijdrage van België aan de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom, inzake auteursrechten.

Section 32. — Ministère des Affaires économiques

Art. 2.32.1 § 1. Dans l'article 2.32.4 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993, les subsides suivants sont insérés:

Programme 50/8 — Charges du passé

Intervention dans les frais de fonctionnement de la Société nationale pour la restructuration des secteurs nationaux (SNSN), société en dissolution.

Programme 51/1 — Activités spécifiques

Subvention à l'ASBL European Organization for Testing and Certification (EOTC) et ses comités.

Programme 55/3 — Assurer la régularité d'opérations commerciales et de la concurrence, prévenir les abus de prix, informer et protéger le consommateur, mesurer l'inflation

55) Manifestations économiques (arrêté royal du 9 avril 1962) tant en Belgique qu'à l'étranger (participations, interventions diverses, achat ou location de matériel).

§ 2. Dans l'article 2.32.4 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993, le subside suivant est supprimé:

Programme 55/2 — Protection du droit de l'auteur

Cotisation de la Belgique à l'Organisation mondiale de la propriété intellectuelle à Genève en matière de droits d'auteur.

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 33. — Ministerie van Verkeer en Infrastructuur

Art. 2.33.1. In artikel 2.33.1 van de wet van 14 december 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993, wordt het tweede lid van § 1 vervangen door de volgende bepaling:

«Evenwel kunnen de rekenplichtigen van de dienst Financiën en van de directie Economaat van de algemene diensten over geldvoorschotten voor een maximumbedrag van 10 000 000 frank beschikken met het oog op de betaling van de hierbovenvermelde schuldvorderingen.»

In hetzelfde artikel wordt de eerste zin van het derde lid van § 1, vervangen door de volgende bepaling:

«Bovendien kunnen de rekenplichtigen van de dienst Financiën van de algemene diensten voor geldvoorschotten voor een maximumbedrag van 3 000 000 frank beschikken voor het betalen van schuldvorderingen die 100 000 frank niet overschrijden en die verband houden met:»

Section 33. — Ministère des Communications et de l'Infrastructure

Art. 2.33.1. A l'article 2.33.1 de la loi du 14 décembre 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1993, l'alinéa 2 du § 1er est remplacé par la disposition suivante:

«Toutefois, les comptables du service des Finances et de la Direction Economat des services généraux pourront disposer d'avances de fonds d'un montant maximum de 10 000 000 de francs à l'effet de payer les créances précitées.»

La première phrase du dernier alinéa du § 1er du même article est remplacée par la disposition suivante:

«Les comptables du service des Finances des services généraux peuvent par ailleurs disposer d'avances de fonds d'un montant maximum de 3 000 000 de francs pour le paiement de créances qui ne dépassent pas 100 000 francs et qui ont trait à:»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.33.2. Wordt goedgekeurd de bij deze wet gevoegde begroting van de Dienst voor regeling der binnenvaart voor het jaar 1993.

Deze begroting belooft voor de ontvangsten 89 055 000 frank en voor de uitgaven 89 150 000 frank.

Ze bevat bij de uitgaven vastleggingskredieten voor een bedrag van 2 000 000 frank.

De ontvangsten voor orde worden geschat op 164 600 000 frank en de uitgaven voor orde op 173 100 000 frank.

Art. 2.33.2. Est approuvé le budget de l'Office régulateur de la navigation intérieure de l'année 1993 annexé à la présente loi.

Ce budget s'élève pour les recettes à 89 055 000 francs et pour les dépenses à 89 150 000 francs.

Il comporte en dépenses des crédits d'engagement pour un montant de 2 000 000 de francs.

Les recettes pour ordre sont évaluées à 164 600 000 francs et les dépenses pour ordre à 173 100 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2.33.3. Wordt goedgekeurd de bij deze wet gevoegde begroting van de Regie voor Maritiem Transport voor het jaar 1993.

Deze begroting belooft voor de ontvangsten 6 088 403 000 frank en voor de uitgaven 6 088 403 000 frank.

Ze bevat bij de uitgaven vastleggingskredieten voor een bedrag van 230 000 000 frank.

De ontvangsten voor orde worden geschat op 3 174 520 000 frank en de uitgaven voor orde op 3 174 520 000 frank.

Art. 2.33.3. Est approuvé le budget de la Régie des Transports maritimes de l'année 1993 annexé à la présente loi.

Ce budget s'élève pour les recettes à 6 088 403 000 francs et pour les dépenses à 6 088 403 000 francs.

Il comporte en dépenses des crédits d'engagement pour un montant de 230 000 000 de francs.

Les recettes pour ordre sont évaluées à 3 174 520 000 francs et les dépenses pour ordre à 3 174 520 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 51. — Rijksschuld

Art. 2.51.7. De boekhoudkundige winsten die het gevolg zijn van een omruiling tegen een vastgestelde conversieprijs, van oude obligaties tegen lineaire obligaties, worden aangewend voor interestuitgaven van de staatsschuld.

Deze winsten, verschillen bij omruiling genaamd, worden afgehouden op het nominaal bedrag van de terugbetaalde effecten bij omruiling. Dit bedrag wordt ingeschreven ten laste van de basisallocatie 45.11.91.04 «aflossingen voortvloeiend uit beheersverrichtingen van de staatsschuld» van het organiek fonds van de staatsschuld en geboekt op een specifieke thesaurierekening met als titel: «Verschillen bij omruiling aangewend voor interestuitgaven van de staatsschuld».

Section 51. — Dette publique

Art. 2.51.7. Les gains comptables qui résultent de l'échange, aux prix de conversion fixés, de titres anciens contre des obligations linéaires, sont affectés aux dépenses d'intérêt de la dette publique.

Ces gains, appelés différences d'échange, sont prélevés sur le montant nominal des titres remboursés dans l'échange, lequel montant est porté à charge de l'allocation de base 45.11.91.04 « dépenses d'amortissements résultant d'opérations de gestion de la dette publique » du fonds organique de la dette publique, et comptabilisés sur un compte d'ordre de trésorerie spécifique intitulé: « Différences d'échange affectées aux dépenses d'intérêt de la dette publique ».

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROPOSITION DE MODIFICATION DE L'ARTICLE 56 DU REGLEMENT DU SENAT, EN CE QUI CONCERNE LES MENTIONS DEVANT FIGURER DANS LES RAPPORTS

Discussion

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 56 VAN HET REGLEMENT VAN DE SENAAT, WAT DE VERMELDINGEN IN DE VERSLAGEN BETREFT

Beraadslaging

M. le Président. — Nous abordons l'examen de la proposition de modification de l'article 56 du Règlement du Sénat, en ce qui concerne les mentions devant figurer dans les rapports.

Wij vatten de bespreking aan van het voorstel tot wijziging van artikel 56 van het Reglement van de Senaat, wat de vermeldingen in de verslagen betreft.

La discussion est ouverte.

De beraadslaging is geopend.

M. Vaes, rapporteur, se réfère à son rapport.

Personne ne demandant la parole dans la discussion, je la déclare close et nous passons à l'examen de la modification proposée par la commission.

Daar niemand het woord vraagt, is de beraadslaging gesloten en behandelen we de door de commissie voorgestelde wijziging.

Cette modification est ainsi rédigée:

L'article 56, alinéa 2, du Règlement du Sénat est modifié comme suit:

« Les rapports des commissions contiennent l'analyse des délibérations et mentionnent notamment chaque amendement proposé avec le nom de son auteur; ils comportent, enfin, des conclusions motivées. »

Artikel 56, tweede lid, van het Reglement van de Senaat wordt gewijzigd als volgt:

« De verslagen van de commissies bevatten een korte inhoud van de beraadslagingen en vermelden elk amendement met de naam van de indiener; zij bevatten ten slotte ook de met redenen omklede besluiten. »

Il sera procédé ultérieurement au vote sur la proposition de modification de l'article 56 du Règlement du Sénat.

Wij stemmen later over het voorstel tot wijziging van artikel 56 van het Reglement van de Senaat.

PROPOSITION DE MODIFICATION DE L'ARTICLE 62BIS DU REGLEMENT DU SENAT

Discussion

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 62BIS VAN HET REGLEMENT VAN DE SENAAT

Beraadslaging

M. le Président. — Nous abordons l'examen de la proposition de modification de l'article 62bis du Règlement du Sénat.

Wij vatten de bespreking aan van het voorstel tot wijziging van artikel 62bis van het Reglement van de Senaat.

La discussion est ouverte.

De beraadslaging is geopend.

M. Vaes, rapporteur, se réfère à son rapport.

Personne ne demandant la parole dans la discussion, je la déclare close et nous passons à l'examen de la modification proposée par la commission.

Daar niemand het woord vraagt, is de beraadslaging gesloten en behandelen we de door de commissie voorgestelde wijziging.

Deze wijziging luidt:

Hoofdstuk VIIIbis, van het Reglement van de Senaat, dat een artikel 62bis bevat, wordt vervangen als volgt:

« Hoofdstuk VIIIbis. — Adviescomité voor Europese aangelegenheden en voor vraagstukken met betrekking tot het Akkoord van Schengen

Art. 62bis. 1. Na iedere vernieuwing van de Senaat benoemt de vergadering voor de gehele zittingstermijn uit haar midden een adviescomité dat belast is met het onderzoek van de Europese aangelegenheden en van de vraagstukken met betrekking tot het Akkoord van Schengen. Het is samengesteld uit tweeëntwintig leden die worden aangewezen op de wijze bepaald in artikel 55, tweede en vijfde lid.

2. Het comité benoemt onder zijn leden, voor de duur van de zitting, een voorzitter, een eerste ondervoorzitter en een tweede ondervoorzitter.

3. Voor elke ledenlijst worden plaatsvervangers aangewezen, overeenkomstig artikel 55, derde lid.

4. Het comité heeft tot taak, op verzoek van de voorzitter of van een vaste commissie van de Senaat, of op eigen initiatief:

1° Adviezen te verstrekken over de Europese vraagstukken. De in België verkozen leden van het Europees Parlement worden uitgenodigd om, zonder stemrecht, aan de werkzaamheden van het comité deel te nemen;

2° Regelmatig inlichtingen in te winnen over de werkzaamheden van het uitvoerend comité dat de overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, goedgekeurd bij de wet van 18 maart 1993, ten uitvoer moet leggen, zoals is bepaald in de artikelen 131 en 132 van die overeenkomst, alsmede over de werkzaamheden van de controle-instanties die door dat comité zijn ingesteld.

5. Het comité zal, telkens als het dat nodig acht en ten minste eenmaal in het jaar, verslag uitbrengen aan de plenaire vergadering over de voortgang gemaakt bij de omzetting van het Europees recht in het interne recht en over de werkzaamheden van het uitvoerend comité bedoeld in de overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen.

6. Voor het overige, en binnen de perken van de in deze bepaling omschreven bevoegdheden, regelt het comité zijn werkzaamheden en beraadslaagt het overeenkomstig de bepalingen die op de vaste commissies van toepassing zijn. »

Le chapitre VIIIbis du Règlement du Sénat, contenant l'article 62bis, est remplacé par la disposition suivante:

« Chapitre VIIIbis. — Du Comité d'avis chargé de questions européennes et des problèmes relatifs à l'Accord de Schengen

Art. 62bis. 1. Après chaque renouvellement du Sénat, l'assemblée nomme en son sein, pour la durée de la législature, un comité d'avis chargé de questions européennes et des problèmes relatifs à l'Accord de Schengen. Il est composé de vingt-deux membres, qui sont désignés de la manière prévue à l'article 55, alinéas 2 et 5.

2. Le comité nomme en son sein, pour la durée de la session, un président, un premier vice-président et un deuxième vice-président.

3. Pour chaque liste de membres sont désignés des suppléants, conformément à l'article 55, alinéa 3.

4. Le comité a pour mission, soit à la demande du président ou d'une commission permanente du Sénat, soit de sa propre initiative:

1° De donner des avis sur les questions européennes. Les membres du Parlement européen élus en Belgique sont invités à prendre part aux travaux du comité, sans voix délibérative;

2° De s'informer régulièrement des activités du comité exécutif chargé d'exécuter la convention d'application de l'Accord de Schengen, approuvée par la loi du 18 mars 1993, conformément aux dispositions des articles 131 et 132 de ladite convention, ainsi que des activités des autorités de contrôle instituées par ce comité.

5. Le comité fera rapport à l'assemblée, chaque fois qu'il le jugera nécessaire et au moins une fois par an, sur l'état d'avancement de la transposition du droit européen en droit interne et sur les activités du comité exécutif visé dans la convention d'application de l'Accord de Schengen.

6. Pour le surplus, et dans les limites des attributions que lui reconnaît la présente disposition, le comité organise ses travaux et délibère conformément aux dispositions applicables aux commissions permanentes. »

Il sera procédé ultérieurement au vote sur la proposition de modification de l'article 62bis du Règlement du Sénat.

Wij stemmen later over het voorstel tot wijziging van artikel 62bis van het Reglement van de Senaat.

INTERPELLATIE VAN DE HEER CUYVERS TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKS-GEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE CONCRETISERING VAN HET VIJFDE MILIEU-ACTIEPLAN TIJDENS HET BELGISCH VOORZITTERSCHAP VAN DE EUROPESE RAAD»

INTERPELLATION DE M. CUYVERS AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LA CONCRETISATION DU CINQUIEME PLAN D'ACTION SUR L'ENVIRONNEMENT PENDANT LA PRESIDENCE BELGE DU CONSEIL EUROPEEN»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Cuyvers tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de concretisering van het vijfde milieu-actieplan tijdens het Belgisch voorzitterschap van de Europese Raad».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Cuyvers. — Mijnheer de Voorzitter, de Agenda 21, het actieprogramma voor de eenentwintigste eeuw, verleden jaar in Rio goedgekeurd, mag niet beperkt blijven tot een reeks vrome wensen. Dit programma moet op Europees niveau gerealiseerd worden via het vijfde beleidsplan en actieprogramma van de Gemeenschap inzake het milieu en de duurzame ontwikkeling.

Als voorzitter van de Europese Gemeenschap kan ons land hierin een zeer belangrijke rol spelen. Het gesprek dat de vertegenwoordigers van de nationale minister van Leefmilieu en van de drie deelregeringen met leden van de Senaat en de Kamer voerden over het Belgische voorzitterschap, getuigde spijtig genoeg niet van een geïntegreerde en dynamische aanpak. Elke vertegenwoordiger beperkte zich tot een opsomming van een reeks richtlijnen die voor zijn minister prioritair zouden zijn. Overeenkomsten en gelijknissen waren eerder aan het toeval te danken dan aan goede concertatie. De vier reeksen van opsommingen getuigen niet van één globale visie, noch van een geïntegreerd beleid. Hier ligt voor de nationale minister van Leefmilieu een grote taak weggelegd, aangezien de coördinatie van het beleid van de verschillende beleidsinstanties een nationale bevoegdheid blijft. Agalev en Ecolo betreuren dat de vier instanties niet in staat bleken een gemeenschappelijke en goed uitgewerkte evaluatie te maken van een Belgisch actieplan het huidige voorzitterschap.

Agalev-Ecolo pleit dus voor een duidelijke trendbreuk in ons beleid op regionaal, nationaal en Europees niveau. Alleen een grondige bijsturing van het beleid in de richting van een duurzame ontwikkeling in alle regio's, lidstaten en in de Gemeenschap als geheel, kan ervoor zorgen dat we onze kleinkinderen een leefbare wereld nalaten. Daarom vragen Agalev en Ecolo namens de komende generaties dat het Belgische voorzitterschap het vijfde beleidsplan en actieprogramma van de Gemeenschap inzake milieu en duurzame ontwikkeling, zoals verwoord in de resolutie 93/138, concretiseert en radicaliseert. Dit programma biedt immers een uitstekende schets van de leefmilieuproblemen en toont ten overvloede aan dat een reeks van noodzakelijke richtlijnen, genomen voor specifieke situaties en problemen, niet volstaan om het milieuverval te stoppen.

Zoals het plan er nu uitziet, worden er voor 19 belangrijke probleemgebieden goede globale en kwalitatieve doelstellingen naar voren geschoven en zelfs concrete doelstellingen voor het jaar 2000 geformuleerd. Daarnaast worden én de doelgroepen omschreven én het beleidsniveau aangeduid dat de noodzakelijke beslissingen zal moeten nemen. Ook worden er een aantal instrumenten opgesomd. Toch is dit alles niet voldoende. Willen we de kwaliteit van ons leefmilieu niet alleen behouden, maar ook naar een bevredigend niveau optillen, dan moet dat vijfde milieuactieplan worden bijgespijkerd. In de Belgische context kan dit programma weliswaar zeker dienen als uitgangspunt voor een federaal milieu-beleidsplan en daar een grote lacune opvullen. Op Europees niveau moeten echter verschillende verdere stappen worden gezet. Ik geef er hier enkele aan.

De overkoepelende doelstellingen voor het jaar 2000 moeten worden aangevuld met concrete gekwantificeerde doelstellingen per land, rekening houdend met de draagkracht van de plaatselijke economie. De industrieel hoger ontwikkelde Staten uit het noorden bijvoorbeeld moeten een grotere bijdrage leveren in de terugdringing van de CO₂-uitstoot dan zuidelijke landen als Spanje, Portugal en Griekenland.

De doelstellingen voor het jaar 2000 mogen geen verkeerde keuzen inhouden. Voor de groenen is het onaanvaardbaar dat men in het kader van de broeikasproblematiek voor het bereiken van een globaal status quo van de CO₂-uitstoot, kiest voor een vergroting van het aandeel van de kernenergie. Voor het energiescenario onderschrijven wij de noodzaak van hoge energieprijzen maar we verwerpen met klem de uitbouw van de kernenergie. Wij blijven ons scharen achter de aanbevelingen van de senaatscommissie voor Europese Aangelegenheden in verband met de ontwerp-richtlijn inzake de Europese CO₂- en energietaks. Een energietaks mag nooit worden ingevoerd enkel en alleen om als financieringsbron te dienen voor een beleid van steun aan de industrie, ten koste van de huisgezinnen. Het recente Belgische voorbeeld van de Dehaene-taks blijven wij dan ook afwijzen.

Dat is voor de groenen een typisch voorbeeld van hoe het echt niet moet. Op basis van de ervaringen met het groeiend gat in de ozonlaag en de beperkende maatregelen — die altijd een wetenschappelijk rapport te laat komen — pleiten wij voor meer doortastende doelstellingen op kortere termijn voor het terugdringen van de blootstelling van de bevolking aan troposferische ozon en aan kankerverwekkende stoffen. Een gedurfde produktpolitiek zal ons niet alleen helpen een hogere milieukwaliteit te realiseren, maar zal ook een indrukwekkende stimulans zijn voor de industriële vernieuwing. Daardoor zullen we, als interessant neveneffect, onze concurrentiepositie met de rest van de wereld en bijgevolg ook onze werkgelegenheid veilig kunnen stellen.

Het groeien van de afvalberg wettigt volgens ons nieuwe fiscale maatregelen. Wij pleiten voor de spoedige invoering van de ecotaks op Europees niveau en voor de bijspijking van de ontwerp-richtlijnen inzake verpakking.

Iedereen is het erover eens dat de milieuproblemen, die het voortbestaan van de mensheid bedreigen, nu duidelijk mondiale problemen zijn geworden. Bovendien zal de rest van de wereld niet bereid zijn het inhalen van de economische achterstand te zeer te laten hypothekeren door milieubescherpende maatregelen, zodat een voldoende ontwikkelingshulp van de Europese Ge-

meenschap noodzakelijk zal zijn. We kunnen ons toch niet beschaafd noemen als we de rest van de wereld laten creveren! Bovendien spelen ook motieven van efficiëntie op iets langere termijn een rol.

De stem van de Europese Gemeenschap en van België in de *Commission for Sustainable Development* zal met des te meer gezag klinken als we de doelstelling van 0,7 pct. van ons BNP aan ontwikkelingshulp en additionele fondsen voor de *Global Environment Facility* waarmaken.

Mevrouw de minister, op het eerste gezicht verlaat ik nu misschien even uw terrein, maar Rio heeft aangetoond dat goede ontwikkelingshulp en oplossingen voor milieuproblemen twee kanten zijn van eenzelfde muntstuk. De gekartelde kant van een muntstuk is misschien de politiek voor veiligheid. België staat te ver af van het bereiken van de 0,7 pct.-norm. In tegenstelling tot de beloften die Premier Dehaene in Rio heeft gedaan zakt België meer en meer onder de 0,7 pct. van het BNP. Eventer herinnering, Premier Dehaene beloofde dat België alles zou doen om, na het behalen van de Maatrichtnorm, tegen 2000 de 0,7 pct. te bereiken. De NCOS publiceerde recentelijk zijn jaarrapport.

Het Vlaams Overlegcomité voor duurzame ontwikkeling schrijft het volgende: «In 1992 zit ons land onder de schaatmtegrens van 0,4 pct. De neerwaartse tendens is niet langer te ontkennen.» Wij vullen deze uitspraak aan met: en kan niet verbloemd worden met streven naar meer efficiëntie. Over additionele middelen is er absoluut geen sprake.

Het Vlaams Overlegcomité voor duurzame ontwikkeling zegt verder: «Op EG-niveau gaat het niet beter. De Ministerraad van Ontwikkelingssamenwerking van 25 mei raakte het zelfs niet eens over de verdeelsleutel die moet gehanteerd worden om de toegezegde 600 miljoen ecu voor 1993 te hanteren.»

Pas als we de ambitieuze doelstellingen van een bijgestuurd vijfde milieuactieprogramma en van een doorgedreven ontwikkelingshulp op Europees niveau bereiken kunnen we aan onze kleinkinderen een wereld nalaten waarin het goed is te leven.

Mevrouw de minister, vandaar wil ik u nu volgende vragen stellen.

Ten eerste, welke maatregelen hebt u genomen om de doelstellingen van het vijfde milieubeleidsplan en actieprogramma van de Europese Gemeenschap onder uw voorzitterschap verder te concretiseren en te radicaliseren?

Ten tweede, welke initiatieven hebt u genomen om de ontwerp-richtlijn voor een Europese CO₂-en energietaks bij te sturen in de richting van de aanbevelingen van het Adviescomité voor Europese Aangelegenheden van de Senaat? Wanneer zal die bijgestuurde ontwerp-richtlijn door de Europese Ministerraad worden bekrachtigd? Minister Wathet verklaarde gisteren dat het een hele heksentoe zal zijn om een consensus te bereiken over de CO₂-richtlijn. Wij zijn benieuwd of het Belgisch voorzitterschap in dit verband een positieve invloed zal uitoefenen.

Ten derde, welke bijstellingen van het milieu-actieplan hebt u gepland om het principe «ieder helpt volgens specifieke mogelijkheden de globale doelstellingen» te realiseren?

Ten vierde, welke mogelijkheden ziet u om de concrete doelstellingen voor een aantal milieudoelinden tegen het jaar 2000 strenger te maken, bijvoorbeeld het drastischer terugdringen van de troposferische ozon en een meer radicale vermindering van de blootstelling aan kankerverwekkende stoffen, dus ook van het gebruik van kankerverwekkende stoffen in de industrie? Het is absurd dat in de industrie nog steeds stoffen mogen worden gebruikt waarvan werd bewezen dat ze in hoge mate kankerverwekkend zijn.

Ten vijfde, welke preventieve maatregelen zult u, als voorzitter van de milieuraad, in samenspraak met andere collega's nemen om de groeiende afvalberg op Europees niveau te vermindern?

Ten zesde, welke maatregelen hebt u genomen in samenwerking met de voorzitters van andere ministerraden om de doelstelling van de 0,7 pct. van het BNP aan ontwikkelingshulp en de afgesproken bijkomende middelen te bereiken? (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à Mme De Galan, ministre.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Monsieur le Président, avant de répondre aux questions de l'honorable membre, j'apporterai tout d'abord une précision quant à sa remarque relative au manque de concertation et de dynamisme au sein des différents niveaux de pouvoir.

Retenue par d'autres obligations, je me suis fait représenter par deux membres de mon cabinet — ils faisaient d'ailleurs déjà partie du cabinet précédent — à la réunion à laquelle se réfère M. Cuyvers et dont le but était de rassembler les responsables de l'Environnement, les parlementaires, les associations et les représentants des Conseils régionaux, afin de débattre des priorités de la présidence belge en matière de développement durable.

Le représentant fédéral et les représentants régionaux ont retenu conjointement un certain nombre de priorités. En outre, certaines différences de sensibilité se sont exprimées. Elles n'ont rien de surprenant. Les préoccupations d'une ville-Région comme Bruxelles ne sont forcément pas les mêmes que celles de régions ou de territoires plus diversifiés. Je puis certifier à l'honorable membre que je prends à cœur la tâche de coordination que doit assurer le pouvoir fédéral pour dégager un consensus opérationnel au sein de la délégation belge.

Je rappelle que l'année écoulée a été marquée par la préparation d'une régionalisation accrue de l'Environnement. Le domaine ne s'en trouve pas pour autant éclaté. On se dirige vers une phase d'homogénéisation des blocs de compétences, qui permettra, à court et à long termes, de donner une nouvelle impulsion et une plus grande efficacité à la politique environnementale de notre pays.

Comme je vous l'ai déjà précisé, monsieur Cuyvers, lors d'une précédente interpellation sur le sujet, la Belgique n'est pas restée inactive depuis Rio. Je l'ai d'ailleurs rappelé, ce matin, à nos collègues de la Chambre, à l'occasion d'un débat qui a duré plus de quatre heures. En effet, notre pays est directement associé au fonctionnement de la Commission Développement durable des Nations unies, pour laquelle deux représentants ont été désignés par mon collègue de la Coopération au Développement et par moi-même. Il s'agit respectivement d'un professeur de l'Université de Gand et d'un expert du Bureau du Plan, bien connu pour ses travaux dans le domaine de l'énergie et de l'utilisation rationnelle de celle-ci, et ce depuis de nombreuses années. La tâche de cette commission est de veiller à l'exécution de l'Agenda 21.

Les Etats membres des Nations unies et la Commission des Communautés européennes avaient convenu d'élaborer, à l'intention de la Commission Développement durable, des rapports exposant les stratégies et les plans de développement durable que chaque Etat met au point afin de concrétiser les recommandations de l'Agenda 21. L'objectif fondamental de cet exercice est de trouver des moyens permettant à la population d'avoir un meilleur niveau de vie sans que cela se fasse au détriment des ressources naturelles. L'exemple qui me vient directement à l'esprit est celui des bois tropicaux. Des débats ont déjà été consacrés à ce problème au sein de notre Parlement.

Lorsque j'ai repris le flambeau de l'environnement, pratiquement un an après la Conférence de Rio et quelques semaines avant la présidence de la CE, ma priorité a été de renforcer le dialogue entre les différents niveaux de pouvoir concernés à l'échelon belge, afin de présenter un rapport suffisamment substantiel.

Voici à peine deux semaines, je me suis rendue personnellement à New York pour assister à la première session de cette Commission Développement durable, session dont l'ordre du jour comportait précisément l'analyse des rapports. Comme vous le savez sans doute, un nombre impressionnant de ministres ont participé à cette réunion. Il était, en effet, important que la Conférence de Rio, sorte de grand-messe, ne soit pas suivie d'une simple messe basse, pour se transformer finalement en quelques réunions peu fréquentées et se réduisant à un échange de vues stérile entre, d'une part, les représentants des ONG et, d'autre part, ceux des Etats du G7 et les techniciens des ministres des pays dits développés.

Pour ma part, monsieur Cuyvers — et j'ai pu remarquer que mon point de vue était suivi par quelques délégations —, j'y ai notamment défendu la nécessité d'un partenariat entre gouverne-

ments et sociétés civiles, le besoin d'élargir le dialogue social et les possibilités de synergies entre les politiques d'environnement et les politiques d'emploi, que l'on se plaît, à tort, à opposer depuis plusieurs années.

Il va sans dire que, dans le cadre de la présidence européenne, la concertation sur le plan interfédéral fait également partie des conditions sine qua non du succès. Chaque semaine se tient à mon cabinet une réunion de coordination relative à la présidence CE. Les administrations et cabinets fédéraux et régionaux compétents y sont invités, ainsi que des délégués de l'Europe. Le commissaire européen y fera même un exposé afin que tout le monde soit au courant non seulement des possibilités, mais aussi des obstacles que rencontrent les Douze. Le point de vue belge relatif aux dossiers « prioritaires » y est défini. Ces réunions ont été entamées depuis un certain temps déjà. Elles sont aujourd'hui intensifiées et se poursuivront après la présidence, parce qu'une politique durable et transversale, monsieur Cuyvers, se mène à long terme, spécialement pour cette matière. A côté de cette coordination générale, se tiennent également des réunions de groupes techniques institués spécifiquement pour chaque projet de directive ou d'action.

Ce dispositif est de nature à permettre à la Belgique de préparer soigneusement sa contribution à la politique environnementale de la Communauté européenne.

Je crois cependant qu'il convient de garder très clairement à l'esprit la différence entre la défense d'un point de vue strictement belge et la fonction de la présidence, qui consiste à rassembler un maximum de points de vue pour aboutir à un « plus » communautaire, sinon il n'y aurait pas de raison d'agir à ce niveau.

La présidence a comme tâche de faire progresser l'ensemble des Douze dans la direction d'un accord. Vous conviendrez comme moi, monsieur Cuyvers, que ce n'est pas plus simple sur le plan de l'environnement que dans d'autres matières, et c'est l'enseignement que j'ai retiré des visites que je viens de faire, notamment en Grande-Bretagne.

La présidence ne peut servir, sans dénaturer l'esprit des institutions européennes, à essayer d'imposer un point de vue national. L'impact effectif sur l'environnement d'une mesure communautaire moins radicale, mais consensuelle à l'échelon des Douze, sera souvent supérieur à celui d'une mesure radicale imposée dans un seul Etat. Je prendrai, à titre d'exemple, la directive concernant la publicité sur le tabac. Il convient donc de faire une distinction entre les deux plans d'action.

La politique de la présidence consiste donc à diriger les débats pour atteindre des solutions équilibrées dans des « délais raisonnables ». Cette notion se retrouve souvent dans une déclaration gouvernementale, mais, en fait, c'est bien ce dont il s'agit.

Pour en venir aux questions relatives aux différents dossiers qui seront à l'ordre du jour de la présidence et à l'état d'avancement de ces dossiers, je peux tout d'abord informer l'honorable membre que je suis prête, si le Parlement le souhaite, à fournir une information détaillée aux commissions compétentes, ce que je ferais d'ailleurs à la Chambre en date du 13 juillet.

Le programme de la présidence est bien entendu déterminé par les propositions de texte adoptées au sein de la Commission. Au cours de la présidence danoise, la proposition de la Commission relative au cinquième programme n'a pas été inscrite à l'agenda des réunions formelles du Conseil, le thème n'ayant été abordé que lors de rencontres informelles. J'ai l'intention, durant la présidence belge, de veiller à ce que l'étude des propositions de la Commission soit activement poursuivie. Dans cette perspective, il y a lieu de tenir compte d'une grande conférence sur le thème « Environnement et Développement » prévue pour le mois de novembre.

La politique environnementale doit aujourd'hui continuer à évoluer vers « une politique environnementale de la deuxième génération ». En d'autres termes, le concept de « développement durable » constituera le fil rouge de la présidence belge.

Durant la présidence, je me mobiliserai sur divers dossiers qui font d'ailleurs l'objet des questions de l'honorable membre.

D'abord le dossier « taxe CO₂/énergie ».

Het CO₂/Energietaks-dossier bepaalt dat elke lidstaat een heffing op energieprodukten moet invoeren en uitzonderingen daarop moet vastleggen. Het minimumtarief is 3 dollars per vat — barrel — om na 7 jaar op een niveau van 10 dollars te eindigen. Een uniek tarief zou op elektriciteit opgewekt door fossiele en nucleaire brandstoffen worden geheven. De andere soorten elektriciteit zouden tegen een verlaagd tarief, of zelfs helemaal niet — bijvoorbeeld zonne- en windenergie — worden getaxeerd. Voor energie-intensieve sectoren die reeds forse energiebesparingsmaatregelen hebben genomen, zouden uitzonderingsmaatregelen gelden. De bedoeling van deze heffing is een geharmoniseerde taks op energie op te leggen om het verbruik van energie en dus de CO₂-emissies te verminderen. De opbrengst van de heffing gaat naar de lidstaten, wat de toepassing van het subsidieprincipe betekent.

Het dossier werd onlangs op de EG-milieuraad besproken, maar de onenigheid tussen de verschillende lidstaten kwam er op een zeer duidelijke wijze tot uiting. De vier cohesielanden die een veel kleiner energieverbruik en dus ook een kleinere CO₂-emissieflux hebben, vragen om een uitzonderingspositie, terwijl het Verenigd Koninkrijk als basis neemt dat het bereiken van het doel, dus de reductie van de CO₂-emissies, primeert en niet de manier waarop.

Zoals u dus ziet, mijnheer Cuyvers, staan we hier voor een belangrijk maar toch zo moeilijk te harmoniseren dossier. Ik zal dus trachten op een diplomatische manier, de meest geschikte en gemeenschappelijke weg te vinden.

La deuxième priorité est la problématique globale des déchets et plus particulièrement la directive sur les déchets d'emballages.

Lors du Conseil européen de Luxembourg qui a eu lieu les 28 et 29 juin 1993, la Commission a annoncé qu'elle modifierait sa position initiale à la suite de l'acceptation de certains amendements du Parlement européen.

A l'heure actuelle, la directive donne la priorité à la prévention en matière de déchets, mais aucune disposition spécifique de la directive n'a d'effet réellement contraignant. Au niveau belge, un groupe de travail interfédéral a été créé pour élaborer des propositions concrètes permettant de préparer des mesures de prévention applicables au niveau européen.

Ces propositions concernent quatre points spécifiques: la réduction du volume des déchets à la source; la réduction du caractère toxique des déchets; la réduction du volume d'emballages secondaires; l'obligation de maintenir un statu quo quant au niveau de réutilisation des emballages, mesure complétée par des programmes nationaux favorisant la réutilisation de ceux-ci.

La directive comporte également des objectifs chiffrés portant sur les déchets. La Belgique préférerait des objectifs chiffrés au niveau de la production d'emballages. D'une part, cela correspondrait mieux à l'objectif de prévention que j'ai défendu face à mes collègues, même si nous n'avons pas été suivis par l'Allemagne qui a adopté une démarche différente de la nôtre, notamment en matière d'écotaxes. D'autre part, la réduction de la production d'emballage permettrait également un meilleur contrôle.

La protection de la couche d'ozone qui fait l'objet de la quatrième question de l'honorable membre est également à l'agenda de la présidence. La Belgique a adhéré au plan de réduction signé à Copenhague en novembre 1992 et visant l'élimination accélérée des substances nocives pour la couche d'ozone et donc une protection renforcée face à l'exposition aux rayonnements cancérogènes.

Les amendements de Copenhague constituaient un progrès à deux titres: d'une part, une accélération du calendrier pour les substances déjà couvertes par le Protocole de Montréal et les amendements de Londres; d'autre part, l'introduction pour la première fois de mesures concernant les HCFC ou CFC « mous » et le bromure de méthyle.

Le premier volet de l'accord de Copenhague a déjà été repris dans le droit communautaire.

Le deuxième volet fait l'objet d'une nouvelle proposition. En effet, la proposition de la Commission des Communautés va plus loin que l'amendement de Copenhague sur les aspects suivants: le plafond absolu de consommation admise pour les HCFC est fixé à

2,5 p.c., alors qu'à Copenhague il a été fixé à 3,1 p.c. par rapport au potentiel de destruction des CFC; l'élimination totale des HCFC serait prévue pour 2014 au lieu de 2030; en ce qui concerne le bromure de méthyle, la Commission propose une réduction de 25 p.c. de la production pour le 1er janvier 1996, là où Copenhague imposait un gel de la production au 1er janvier 1995.

Dans l'ensemble, la Belgique est favorable à cette tendance à l'accélération, surtout en ce qui concerne les HCFC. Les entreprises ont déjà investi dans la recherche sur les substances de «troisième génération», les HFC, qui remplaceront progressivement le HCFC, lesquels remplacent les précédents. J'ai personnellement défendu cette position lors du Sommet de Luxembourg.

A la lumière de ces explications, l'honorable membre pourra donc constater que le programme de la présidence recoupe globalement certaines de ses préoccupations.

Comme le signale M. Cuyvers dans une de ses questions, le cinquième programme ne se conçoit pas sans la notion de «responsabilité commune». Cette notion de partage des responsabilités exige une participation active de tous les acteurs économiques, à savoir les pouvoirs publics, les entreprises privées et publiques et, surtout, les citoyens en tant que consommateurs.

Ik zal erop toezien dat alle regeringen, internationale organisaties, de multilaterale financiële instellingen inbegrepen, alsook de andere betrokken partijen, actief met de EG-Commissie zullen samenwerken en haar informeren over hun activiteiten en hun vooruitgang inzake de toepassing van de aanbevelingen van Agenda 21 en van het vijfde actieplan. Op basis van deze informatie zal de Commissie in het najaar een overzicht en een analyse van de ontvangen informatie geven.

Daarnaast moeten nationale coördinatie- en informatieuitwisselingsmechanismen worden gecreëerd en nationale plannen voor duurzame ontwikkeling worden uitgewerkt.

Het is belangrijk dat bij deze mechanismen eveneens vertegenwoordigers van betrokken ministeries, van lokale overheden, van de privé-sector, van niet-gouvernementele organisaties, van jeugdorganisaties, vrouwen en ouderlingen worden betrokken.

Pour ce qui concerne les aspects financiers, je rappellerai que l'aide aux pays en voie de développement ressortit à la compétence de mon collègue de la Coopération au Développement, M. Derycke. Je suggère donc à M. Cuyvers de l'interroger à ce propos.

En conclusion, la politique environnementale de la deuxième génération implique également que la politique de l'environnement devienne une politique horizontale ayant un impact sur les autres secteurs politiques. Environnement et transport, environnement et coopération au développement sont les thèmes qui occuperont une place centrale sous la présidence belge.

Dans le même ordre d'idées, la présidence belge souhaite donner suite à la discussion entamée sous la présidence danoise de la «stratégie-emploi-environnement», dans laquelle la lutte contre le chômage est considérée comme un aspect important de la politique environnementale.

La présidence accordera également beaucoup d'intérêt aux responsabilités et obligations de la Communauté à l'égard des problèmes planétaires que sont la biodiversité et les changements climatiques.

Je souhaite, dans la réalisation du programme de la présidence, valoriser l'action du Parlement européen, améliorer la concertation, impulser toujours plus de démocratie européenne et promouvoir une transparence bien nécessaire.

Je suis donc en faveur d'une présidence aussi pédagogique que possible, qui donne une image plus concrète de l'Europe. *(Applaudissements.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Cuyvers. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord. Zij is bereid om als voorzitter een grotere harmonisatie van de milieupolitiek van de verschillende landen na te streven. Dit zal geen gemakkelijke opdracht zijn omdat ze op verschillende nationale belangen zal stoten.

Zolang de zaak vanuit de enge nationale belangensfeer wordt beschouwd zal het probleem nooit worden opgelost en gaan we met z'n allen naar de verdoemenis.

Ik meen dat België op het vlak van de ecotaksen het goede voorbeeld heeft gegeven. Wij hopen nog steeds dat het begrip «ecotaksen» ook in de bijgewerkte afvalstoffenrichtlijn kan worden vervat. Het is immers een nieuw financieel instrument om de preventie ernstige slaagkansen te geven.

Wij zouden evenwel heel graag hebben dat België ook het goede voorbeeld geeft met de Nationale Raad voor duurzame ontwikkeling. Volgens de informatie waarover ik momenteel beschik, lijkt deze raad evenwel geen hoogvlieger te worden. Hopelijk vergissen wij ons.

Wij hopen dat de minister erin zal slagen om een nationaal milieubeleidsplan uit te werken met betrekking tot de reductie van CO₂. Dit betekent dat in het kader van ons nationaal CO₂-reductieplan dringend werk moet worden gemaakt van de activering van een aantal specifieke deelraden.

Het verheugt ons te vernemen dat het leefmilieubeleid meer en meer in de kern van het algemeen beleid wordt opgenomen en het basiscriterium wordt om de politiek van de Regering te toetsen.

Ik wil eindigen met een slogan van Greenpeace: «No time to waste.» In het belang van de volgende generaties moeten wij uit die zes maanden voorzitterschap alles halen wat erin zit. *(Applaus.)*

De Voorzitter. — Tot besluit van deze interpellatie heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heer Tavernier en mevrouw Nélis, luidt:

«De Senaat,

Gehoord hebbende de interpellatie en het antwoord van de minister,

Pleit voor een bijsturing van het vijfde milieu-actieplan in de zin van een concretisatie en verscherping van de doelstellingen,

Vraagt de spoedige invoering van de Europese CO₂-energietaks zoals opgevat in de aanbevelingen van de senaatscommissie voor Europese Aangelegenheden,

Vraagt een opvoering van de strijd tegen de ozonlaagaantasters en een gevoelige beperking van het gebruik van de kanker-verwekkende stoffen,

Vraagt de spoedige invoering op Europees niveau van de Belgische ecotaks op verbruiksgoederen om de groeiende afvalberg preventief onder controle te kunnen houden,

Vraagt de realisatie van ons zo lang beloofde 0,7 pct. aan ontwikkelingshulp.»

De tweede, ingediend door de heren Verschuere, Leroy en Didden, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Cuyvers en het antwoord van de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu,

Gaat over tot de orde van de dag.»

«Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Cuyvers et la réponse du ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement,

Passe à l'ordre du jour.»

Wij stemmen later over de eenvoudige motie, die de voorrang heeft.

Nous procéderons ultérieurement au vote sur la motion pure et simple, qui bénéficie de la priorité.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CUYVERS AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER «DE MAATREGELEN TEGEN DE BURGEMEESTER VAN ZWALM»

QUESTION ORALE DE M. CUYVERS AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LES MESURES A L'EGARD DU BOURGMESTRE DE ZWALM»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Cuyvers aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «de maatregelen tegen de burgemeester van Zwalm».

Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers. — Mijnheer de Voorzitter, in een artikel van veertien dagen geleden zet *Knack*-journalist Draulans de onfrisse praktijken van de burgemeester van Zwalm op een rij. De opsomming van allerlei dossiers, onder meer in verband met het niet-respecteren — om het zacht uit te drukken — van de wet op de ruimtelijke ordening, is werkelijk indrukwekkend. Dit artikel wettigt volgens mij een doorgedreven onderzoek.

Graag verneem ik dan ook van de minister of hij de opdracht tot een dergelijk onderzoek al heeft gegeven.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik wil mij in de eerste plaats verontschuldigen bij de heer Cuyvers omdat ik gisteren niet de gelegenheid had om op zijn vraag te antwoorden. Mijn aanwezigheid was namelijk vereist in de commissie voor de Binnenlandse Zaken van de Kamer.

Ik verwijs de heer Cuyvers naar mijn brieven van 26 april 1993 en van 10 juli 1993 waarin ik hem in verband met deze aangelegenheid heb geantwoord. Zoals ik de heer Cuyvers toen heb laten weten, wens ik, zoals voor de gevallen van Lebbeke en andere gemeenten, nog steeds te wachten op het resultaat van het gerechtelijk onderzoek. Media-artikelen, hoe verdienstelijk en grondig ook, kunnen geen reden zijn om dit standpunt te wijzigen.

Het publiceren van een nogal uitgebreid en indrukwekkend artikel in een weekblad verandert de gang van zaken niet. Gelukkig is de Raad van State in het algemeen ook niet onder de indruk van artikelen die verschijnen in de media.

Er is intussen een nieuw element. Minister Kelchtermans, die bevoegd is voor ruimtelijke ordening, heeft namelijk beslist een onderzoek in te stellen naar aanleiding van die beweringen. Van zodra minister Kelchtermans dat onderzoek heeft afgerond en besluiten heeft getrokken over het al dan niet naleven van de wet op de ruimtelijke ordening, zal hij me ongetwijfeld op de hoogte brengen aangezien ik bevoegd ben om een burgemeester te sanctioneren.

Fair play gebiedt mij te zeggen dat ik eergisteren een fax heb ontvangen van de burgemeester van Zwalm, waarin hij mij kennis geeft van zijn verzoek om zo snel mogelijk door minister Kelchtermans te worden gehoord over deze aangelegenheid. Hij weet immers dat men bij mij aandringt om sancties te nemen.

Het recht moet ook in deze zaak zijn beloop kennen. De administratieve geplogenheden, het recht op verdediging en het recht op aanklacht van elkeen moeten worden gewaarborgd. Wanneer de zaak in een verder stadium verkeert, zal ik desgevallend de nodige maatregelen treffen.

Ik ben in deze zaak weliswaar volkomen zeker van mijn stuk. Bij een ander geval, fraude bij een examen door een burgemeester, werd mijn houding geschraagd door onderzoeken van de gouverneur en van de arrondissementscommissaris. Toch trok de auditor van de Raad van State mijn bevoegdheid om tot afzetting van de burgemeester over te gaan, in twijfel. Men moet dus voorzichtig zijn. U moet niet ongeduldig zijn, mijnheer Cuyvers. De administratieve molens malen langzaam, maar zij malen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers voor een repliek.

De heer Cuyvers. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn toezegging om rekening te houden met de bevindingen van het bijkomende onderzoek van minister Kelchtermans. Toch staan er nu al een aantal zaken vast. Reeds vóór de publicatie van bewust artikel in *Knack* heb ik minister Tobback een brief gestuurd van minister Kelchtermans waarin staat: «... tevens werd meegedeeld dat de werken wederrechtelijk werden aangevat». Minister Kelchtermans wijst hier dus duidelijk op één aspect van overtreding.

Ik hoop dat het gerecht snel een uitspraak zal doen. Ik weet echter ook dat het parket van Oudenaarde de trieste reputatie heeft om milieudossiers zeer gemakkelijk te seponeren. Dit parket zou het record hebben tweemaal zoveel milieudelicten als andere parketten te seponeren.

Ik vraag de minister zich te laten leiden door de bevindingen van het rapport van minister Kelchtermans en nadien op te treden. Ik heb er wel alle begrip voor dat hij zijn definitieve beslissing wil steunen op serieuze argumenten.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, in een rechtsstaat dienen de bevoegdheden van elke geleding door iedereen te worden gerespecteerd. Anders komen wij in een bananenrepubliek terecht. De minister van Binnenlandse Zaken moet bijgevolg niet vaststellen of de voorschriften inzake ruimtelijke ordening al dan niet werden gerespecteerd. Op administratief vlak behoort dit tot de bevoegdheid van de gewestminister die de materie van ruimtelijke ordening onder zijn bevoegdheid heeft. Op strafrechtelijk gebied moet het gerecht hierover een beslissing nemen. Die instanties moeten mij meedelen of er een administratieve of penale fout werd begaan. Dat die procedure lang duurt, is best mogelijk. Iedereen in ons land heeft, gelukkig maar, recht op verdediging, dus ook de burgemeester van Zwalm. Ik wil dat dit zo blijft.

Indien minister Kelchtermans van mening is dat er hier sprake is van een administratieve fout of indien de rechtbank van mening is dat er strafrechtelijk een strafbaar feit werd begaan, kan de toepassing van artikel 82 van de nieuwe gemeentewet worden gevraagd, waarin staat dat de Koning de burgemeester kan schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. De minister van Binnenlandse Zaken kan daartoe beslissen op eigen houtje of op vraag van het gerecht of van de gewestminister.

Ik heb echter niet de bevoegdheid om vast te stellen of er een inbreuk is begaan op de wet op de ruimtelijke ordening en ook de heer Cuyvers heeft die bevoegdheid niet. Hij kan die inbreuken alleen maar aanklagen.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VERREYCKEN TOT DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER «DE INTERPRETATIE VAN DE TAALWETTEN DOOR DE VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT»

INTERPELLATION DE M. VERREYCKEN AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «L'INTERPRETATION DES LOIS LINGUISTIQUES PAR LA COMMISSION PERMANENTE DE CONTROLE LINGUISTIQUE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Verreycken tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «de interpretatie van de taalwetten door de Vaste Commissie voor taaltoezicht».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Verreycken. — Mijnheer de Voorzitter, op 12 februari 1990 beklagde ik me bij de Vaste Commissie voor taaltoezicht, omwille van de taalwetovertreden bij GB-Inno-BM. Zowel de loonomslagen van dit bedrijf, als de ontvangststukken voor kassiers en kassiersters waren tweetalig.

De motivering vanwege de directie luidde: «De voorgedrukte ontvangststukken zijn recto Frans en verso Nederlands gedrukt en zullen dus eentalig zijn in uw taalregime als u ze aan de juiste kant bekijkt.»

De Vaste Commissie voor taaltoezicht verwierp gelukkig de domme GB-argumentatie en verklaarde de klacht ontvankelijk en gegrond. Vervolgens werd een advies medegedeeld aan het bedrijf, teneinde de taalwetten toe te passen. Eindelijk!

Uiteraard zullen wij het gevolg hiervan afwachten, en eventueel onze klacht herhalen, hopend dat ze iets sneller dan in drie jaar tijd kan worden behandeld.

Enkele dagen later, op 15 februari 1990, werd me een tweetalig Nederlands-Arabisch pamflet bezorgd, uitgaande van Antwerpse stadsverantwoordelijken en gericht aan de bewoners van een herwaarderingsgebied in Borgerhout. Opnieuw leek de taalwetgeving overtreden, voor al wie artikel 11, paragraaf 1, van de gecoördineerde taalwetten wil lezen. Daarin wordt duidelijk bepaald dat elk bericht, uitgaande van een dienst gevestigd in het homogeen Nederlandse taalgebied, uitsluitend in het Nederlands dient te worden gesteld. De tekst is duidelijk en laat geen enkele interpretatiemogelijkheid toe. Zo dacht ik tenminste, maar ik doolde.

De wet is namelijk niet van toepassing voor Antwerpse bestuurders, en zeker niet voor nieuwe Belgen. Dat blijkt uit de visie van de Vaste Commissie voor taaltoezicht die na ruggespraak met het Antwerpse stadsbestuur besloot: «Aangezien bijna 80 pct. van de betrokken inwoners anderstalig zijn, achtte de stuurgroep het opportuun naast de Nederlandse tekst ook een Arabische vertaling te voorzien. Gelet op het feit dat het bericht van specifieke aard is en een bepaald doel voor ogen heeft, kan de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor taaltoezicht aanvaarden dat aan de Nederlandse tekst een Arabische vertaling wordt toegevoegd.»

Indien dit voorbeeld school maakt, dan kunnen degenen die ijveren voor de culturele integriteit van het Vlaamse grondgebied hun inspanningen wel staken. Na de moeizaam teruggedrongen verfransing en de aanzwellende anglofilisering, dreigt nu ook in sommige gebieden een arabisering. Economisch verval volgt automatisch op cultureel verval. Met andere woorden, wie zich inspant voor het culturele welzijn van de hem toevertrouwde bestuurden ijvert ook voor hun welvaart.

Enkele maanden voordien, op 21 november 1989 bezorgde men mij een afschrift van *Denderend Aalst*, een uitgave van het stadsbestuur van Aalst. Daarin was een informatief, tweetalig, maar ditmaal Turks-Frans artikel opgenomen, want het was gericht tot de Franssprekende inwoners enerzijds en de Turkssprekende anderzijds. Ik verwijs hier naar het advies van de Vaste Commissie voor taaltoezicht waarin wordt gezegd dat aan een bericht van specifieke aard met een bepaald doel voor ogen een vertaling kan worden toegevoegd.

De Vaste Commissie voor taaltoezicht werpert nu duidelijk na een teregend lange beraadslagingsperiode van vier jaar, wellicht in een plotse Vlaamse reflex geprikkeld door verfransing, de Franse tekst, maar accepteert de publikatie van het bericht in het Turks. Waar is hier de logica? Waanzinniger kan toch niet. Ofwel is ons grondgebied homogeen Nederlandstalig, en moeten de wetten, ook de taalwetten, door iedereen worden nageleefd, ofwel gaan wij terug naar de duistere tijden van het cultuurvandalisme. Ik moet vaststellen dat de gewraakte adviezen het vermoeden staven dat enkel Europese talen als cultuur- en dus welvaartsbedreigend worden aangezien, en voor de niet-Europese talen niet dezelfde normen worden gehanteerd.

Voor het Vlaams Blok moet in Vlaanderen het Nederlands voor alle bestuursmededelingen worden gebruikt. Alle Vlamingen in de wereld — en er zijn er heel wat — schikken zich naar de taal van het gastland en zo hoort het ook. Die logica moet echter wederkerig zijn. Vlaanderen is niet gediend met nieuwe aanslagen op de eigenheid, ook al menen de predikers van het multiculturele smeltkroesdogma dat ze zich ongestraft op dit dogma kunnen beroepen.

Ik zou van de minister willen vernemen of hij bereid is de wetten van openbare orde, dus ook de taalwetten, niet te laten uithollen.

Zal de minister dit advies van de Vaste Commissie voor taaltoezicht tot richtsnoer nemen om geen disciplinaire maatregelen te treffen tegen taalwetovertreeders, indien zij behoren tot de groep der — al dan niet genaturaliseerde — «nieuwe Belgen» of indien de overtredingen voor hen bestemd werden door onze bestuurders? Dit laatste deel van de vraag is het belangrijkste.

Meent de minister dat deze ongetwijfeld politiek geïnspireerde selectieve inkleuring van de taalwetten de rechtszekerheid dient en aan de rechtzoekende enig houvast kan bieden?

Zal de minister artikel 11, paragraaf 1, van de gecoördineerde taalwetten doen naleven, waarin wordt bepaald dat elk bericht uitgaande van een dienst gevestigd in het homogeen Nederlandse taalgebied, uitsluitend in het Nederlands gesteld dient te worden?

Mijnheer de minister, ik verwacht van u geen uitspraak over de werking noch over de beslissingen van de Vaste Commissie voor taaltoezicht. Ik wil enkel weten of u de bestuurders waarvoor u verantwoordelijk bent, richtlijnen zult geven inzake het dwingend karakter van de taalwetten. Een tiental minuten geleden hoorde ik de uitspraak: «Een rechtsstaat heeft nu éénmaal zijn regels en zijn geledingen die moeten worden gerespecteerd.» Ik sluit mij bij die uitspraak zeer graag aan en meen dat ze ook geldt voor onze gemeentebestuurders. Ook zij moeten de wetten die te maken hebben met de openbare orde, dus ook onze eigenheid beschermende taalwetten, blijven respecteren. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik wil mijn antwoord aan de heer Verreycken beginnen met enkele terminologische preciseringen en een paar aanvullingen.

Een: de heer Verreycken heeft dit goed begrepen: «De rechtsstaat heeft zijn regels die dienen te worden gerespecteerd en door iedereen nageleefd. Zij dienen door de geëigende organen te worden gecontroleerd.» Hetzelfde heb ik ook aan de heer Cuyvers gezegd.

Twee: er zijn geen «nieuwe Belgen», wel mensen met de Belgische nationaliteit en anderen. Onder de Belgen zijn er geen nieuwe en oude, wat de heer Verreycken daar ook van mag denken.

Drie: uit lang vervlogen opleidingen herinner ik mij nog een en ander. Het Arabisch is zeker geen Europese taal, maar of van het Turks hetzelfde kan worden gezegd, weet ik niet zo zeker. Overigens is het Nederlands een Indo-europese en geen Keltische taal, ook al zal dit de heer Verreycken mishagen.

Ik kom nu ter zake van de vraag van de heer Verreycken. De gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken strekken ertoe het gebruik van de landstalen, het Nederlands, het Frans en het Duits te regelen. Zij zijn inderdaad van openbare orde. Het gebruik van vreemde talen wordt evenwel niet door de gecoördineerde wetten geregeld, behoudens daar waar artikel 11, paragraaf 3, van de gecoördineerde wetten bepaalt dat de gemeenteraden van de toeristische centra mogen beslissen hun voor de toeristen bestemde berichten en mededelingen in ten minste drie talen op te stellen.

Bij stilzwijgen van de wet zegt het advies van de Vaste Commissie voor taaltoezicht dat op basis van artikel 11, paragraaf 1, van de gecoördineerde wetten, de plaatselijke diensten die in het Nederlandse of in het Franse taalgebied zijn gevestigd, hun voor het publiek bestemde berichten, mededelingen en formulieren uitsluitend in de taal van hun gebied mogen stellen. Ten uitzonderlijken titel mogen zij hieraan een vertaling in een vreemde taal toevoegen, indien daarvoor gegronde redenen aanwezig zijn. Zo luidt het advies van de Vaste Commissie voor taaltoezicht.

Over dit advies van deze onafhankelijke instelling mag ik als minister geen oordeel vellen. Ik heb dat vandaag ook in de Kamer in herinnering moeten brengen. Het verbaast mij dat men erop aandringt dat ik als minister een advies zou beoordelen van een orgaan waarvan de leden worden benoemd op voordracht van de Gemeenschapsraden. In feite vraagt men dat de Vaste Commissie voor taaltoezicht onder politieke voogdij van de federale Regering wordt geplaatst. Ik herinner eraan dat de leden door de Gemeenschap worden voorgedragen en dat de voorzitter door de Kamer van volksvertegenwoordigers wordt aangewezen en niet

door de minister van Binnenlandse Zaken. Deze stelt de voorzitter, in dit geval de voorzitter, alleen maar een administratie ter beschikking. De voorzitter moet overigens aan het Parlement en niet aan de minister verslag uitbrengen. Toen mevrouw Van Cauwelaert werd benoemd, stelde ik tot mijn niet-geringe verbazing vast dat er in de vijf voorbije jaren geen verslag van de Vaste Commissie voor taaltoezicht was ingediend en dat niemand zich daar over ongerust had gemaakt. Dit is een kleine hint voor het Parlement.

Ik vestig de aandacht van de heer Verreycken op artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat de uitoefening van het gewoon administratief toezicht over de gemeenten aan de Gewesten toevertrouwt. Of de gemeenten voldoende eerbied opbrengen voor de taalwetten — niemand betwist dus dat die van openbare orde zijn — dat is dus een zaak die door het gewestelijk toezicht moet worden gewaarborgd. Wanneer bepaalde gemeenten de taalwetten zouden schenden, is de Vlaamse Executieve bevoegd, krachtens artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Ik stel bijgevolg tot mijn verbazing vast dat hier wordt gepleit voor het opnieuw nationaal maken van deze materie want dat is voor mij de enige reden waarom men mij hier ter verantwoording zou roepen.

Ik herhaal nog even de toelichting die ik reeds aan de heer Cuyvers heb gegeven. Indien een gewestelijke voogdij in Brussel, in Vlaanderen of in Wallonië zou vaststellen dat een burgemeester zijn boekje te buiten gaat, dan kan ik als minister die de burgemeesters ter benoeming voorstelt aan de Koning, optreden op basis van artikel 82 van de nieuwe gemeentewet, wegens kennelijk wangedrag.

Het toezicht over de Vaste Commissie voor taaltoezicht ressorteert echter niet onder mijn bevoegdheid. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Verreycken. — Mijnheer de Voorzitter, de minister spreekt over de raadgevingen die hij niet moet geven aan de Vaste Commissie voor taaltoezicht. Ik wijs hem toch nog even op de laatste zinnen van mijn interpellatie, waarin ik nadrukkelijk zei van hem geen uitspraak te verwachten over de werking van de Vaste Commissie voor taaltoezicht, zelfs niet over haar beslissingen. Het was niet mijn bedoeling mij te mengen in de werking van die commissie. Ik heb alleen vastgesteld dat de minister mij inzake de activiteiten van de burgemeesters en de overtredingen van de taalwetten, die manifest zijn, naar de Gemeenschappen verwijst. Ik zal die raadgeving ongetwijfeld ter harte nemen. Het is echter mijn overtuiging dat gelijk welke vorm van afschuiven van verantwoordelijkheid, hoe klein ze ook mag zijn, van degene die verantwoordelijkheid draagt over een bestuurder neerkomt op «het creëren van een bananenrepubliek indien een rechtsstaat niet volledig wordt uitgeput zoals hij zou moeten functioneren» zoals de minister het in een antwoord op een vorige vraag heeft geformuleerd.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt voor aanstaande week de volgende agenda voor:

Maandag 12 juli 1993, 's ochtends om 9 uur.

Interpellaties:

a) Van de heer Matthijs tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «de nieuwe gemeentelijke boekhouding»;

b) Van mevrouw Verhoeven tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «de situatie en de opvang van de vluchtelingen in Zaventem»;

c) Van de heer Loones tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «het grensoverschrijdend spoorverkeer te Adinkerke-Ghyvelde»;

d) Van de heer Scharff tot Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de vermindering van het treinverkeer op de spoorlijn Athus-Meuse»;

e) Van mevrouw Delcourt-Pêtre tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de bescherming van minderjarigen bij het gebruik binnen het Belgacom-net van sekslijnen»;

f) Van de heer Liesenborghs tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de problemen inzake financieel beleid en personeelsbeleid bij Sabena».

's Namiddags om 14 uur.

Interpellaties:

a) Van de heer De Roo tot de minister van Buitenlandse Handel, en minister van Europese Zaken over «het invoegen van een sociale clausule in handelsverdragen»;

b) Van mevrouw Cahay-André tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «het verband dat tijdens het Belgische voorzitterschap van de Europese Raad moet worden gelegd tussen de ontwikkelingshulp, de kloof tussen rijke en arme landen en de gevolgen daarvan voor onze landen en de rest van de wereld»;

c) Van de heer Laverge tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de politieke impasse in Zaïre»;

d) Van mevrouw Maes tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het toenemend geweld in Zaïre, de uitzichtloze toestand van de bevolking, de weigering van president Mobutu om de afspraken i.v.m. de democratisering te respecteren en de wijze waarop ons land daarop reageert»;

e) Van de heer Bougard tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het veiligheidsbeleid en de voorkoming van conflicten op het hele Europese continent, in het kader van het Belgische voorzitterschap van de Europese Raad»;

f) Van de heer Péciaux tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken en tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «het toekomstige regeringsbeleid ten aanzien van Burundi»;

g) Van de heer Bougard tot de minister van Landsverdediging over «de goedkeuring van het investeringsplan op middellange termijn van Landsverdediging en het besluit van de Regering om de F 16-vliegtuigen te moderniseren»;

h) Van de heer de Donnée tot de minister van Landsverdediging over «het uitblijven van de concrete maatregelen die door de Regering zijn beloofd om, in het kader van de herstructurering van onze strijdkrachten, het militair personeel aan te zetten vrijwillig ontslag te nemen»;

i) Van de heer Vermeiren tot de minister van Landsverdediging over «de maatregelen inzake opvang en afvloeiing voor het militair personeel ingevolge de herstructurering van de krijgsmacht».

Dinsdag 13 juli 1993, 's ochtends om 10 uur, 's namiddags om 15 uur, 's avonds om 19 uur.

1. Ontwerp van wet houdende maatregelen ter bevordering van de tewerkstelling van jongeren in het raam van het jongerenbanenplan.

2. Ontwerp van wet houdende fiscale bepalingen inzake fusie en splitsing van vennootschappen.

3. Ontwerp van wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

4. Ontwerp van bijzondere wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur en tot aanvulling van de kieswetgeving met betrekking tot de Gewesten en de Gemeenschappen.

5. Ontwerp van wet houdende regeling van een procedure voor de bemiddeling in strafzaken.

Voorstel van wet betreffende de strafrechtelijke schikking.

6. Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Voorstel van wet tot invoering van arbeid in dienst van de gemeenschap als alternatieve straf.

Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Voorstel van wet houdende wijziging van artikel 3 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie ten einde de opschorting toe te staan van veroordelingen uitgesproken door politierechtbanken.

7. Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 24 juli 1973 tot instelling van een verplichte avondsluiting in handel, ambacht en dienstverlening.

Vanaf 16 uur:

a) Stemming over de aangehouden amendementen en artikelen van de volgende ontwerpen van wet:

1° Betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Nationaal Agentschap voor nucleaire controle;

2° Tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming;

3° Tot uitvoering van de met toepassing van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap uitgevaardigde verordeningen, richtlijnen en beschikkingen inzake diploma's, getuigschriften en andere titels vereist voor het uitoefenen van een beroep of een beroepsactiviteit.

b) Naamstemmingen:

1° Over het geheel van de afgehandelde agendapunten;

2° Over het geheel van de volgende ontwerpen en voorstellen:

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming;

Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming inzake de rechten van verdediging van minderjarigen voor de jeugdrechtbank;

Voorstel van wet tot wijziging van artikel 38 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming;

Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 259bis en 259quater van het Gerechtelijk Wetboek;

Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten;

Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 21, § 1, van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de werving en de opleiding van magistraten;

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen de regeringen van de Franse Republiek, de bondsrepubliek Duitsland, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, het koninkrijk Spanje en het koninkrijk België betreffende het Airbus A 320 programma, en bijlagen 1 en 2, ondertekend te Bonn op 6 februari 1991;

Ontwerp van wet tot uitvoering van de met toepassing van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap uitgevaardigde verordeningen, richtlijnen en beschikkingen inzake diploma's, getuigschriften en andere titels vereist voor het uitoefenen van een beroep of een beroepsactiviteit;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie «16 — Landsverdediging»;

Ontwerp van wet houdende beperking van de draagwijdte van de wetten betreffende de renten verbonden aan de nationale orden welke aan de militairen van lagere rang toegekend worden;

Voorstel van wet tot wijziging van artikel 1 van het koninklijk besluit van 4 december 1974 houdende statuut van de personen van Belgische nationaliteit die, na een vrijwillige dienstver-

bintenis voor de duur van de oorlog te hebben aangegaan, gedurende de oorlog van 1940-1945 bij de Belgische strijdkrachten hebben gediend;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie «14 — Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel» (RA 16166);

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie «14 — Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel» (RA 16167);

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1992 — Sectie «14 — Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel» (RA 16318);

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1992 — Sectie «14 — Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel» (RA 16319);

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Rijksmiddelenbegroting van het begrotingsjaar 1993;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1993;

Voorstel tot wijziging van artikel 56 van het Reglement van de Senaat, wat de vermeldingen in de verslagen betreft;

Voorstel tot wijziging van artikel 62bis van het Reglement van de Senaat.

c) Stemming over de moties, ingediend tot besluit van de op 9 juli 1993 gehouden interpellatie van de heer Cuyvers tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu.

Woensdag 14 juli 1993, 's ochtends om 10 uur.

Hervatting van de agenda van de vergaderingen van dinsdag.

's Namiddags om 15 uur, 's avonds om 19 uur.

1. Mondelinge vragen.

2. Eventueel, hervatting van de agenda van de vergaderingen van maandag en dinsdag.

Vanaf 16 uur:

Stemmingen. (Stemming over het ontwerp van bijzondere wet met de meerderheid, bepaald bij artikel 1, laatste lid, van de Grondwet.)

3. Interpellaties:

a) Van de heer Desmedt tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «het optreden van het Parket van Brussel naar aanleiding van een verkeersincident op 13 juni jl. te Watermaal»;

b) Van de heer de Donnée tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «de grote achterstand die de minister van Justitie heeft opgelopen in het operationeel maken van de Sirène-commissie, die de deelname van België aan het Schengen-informatiesysteem mogelijk moet maken»;

c) Van de heer Desutter tot de minister van Financiën over «de preciaire situatie van de Belgische sigarenindustrie»;

d) Van de heer Goovaerts tot de minister van Financiën over «de privatisering van een aantal overheidsinstellingen»;

e) Van de heer Jonckheer tot de minister van Financiën over «de conclusies van de Europese Raad van Kopenhagen»;

f) Van mevrouw Dardenne tot de minister van Financiën over «het voorstel tot verlaging van de accijnzen op biobrandstoffen met 90 pct.»;

g) Van de heer Vaes tot de minister van Financiën over «de doelstellingen, het tijdschema en de maatregelen voor de organisatie van de kadastrale perekwatie»;

h) Van de heer Hatry tot de minister van Financiën over «de maatregelen die de minister voornemens is te nemen tegen het verleggen van het handelsverkeer voor olieproducten, waardoor de Schatkist een verlies lijdt dat begroot wordt op 17 miljard frank»;

i) Van de heer Loones tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over «de erkenning van de kustzone Bredene-Oostende-Middelkerke-Nieuwpoort»;

j) Van de heer Loones tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over «de erkenning van de Westhoek als plattelandsgebied»;

k) Van mevrouw Dardenne tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over «de zaak-Corn Gluten Feed en de gevolgen daarvan voor de Europese landbouw»;

l) Van de heer Mairesse tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over «de toekomst van de VZW Afzet, die binnen de NDALTP is opgericht».

Mesdames, messieurs, la commission du Travail parlementaire vous propose pour la semaine prochaine l'ordre du jour suivant:

Lundi 12 juillet 1993, le matin à 9 heures.

Interpellations:

a) De M. Matthijs au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur «la nouvelle comptabilité communale»;

b) De Mme Verhoeven au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur «la situation et l'accueil des réfugiés à Zaventem»;

c) De M. Loones au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur «la circulation ferroviaire transfrontalière à Adinkerke-Ghyvelde»;

d) De M. Scharff au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur «la réduction du trafic sur la ligne ferroviaire Athus-Meuse»;

e) De Mme Delcourt-Pêtre au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur «la protection des mineurs d'âge dans l'utilisation du réseau Belgacom pour les messageries à connotation sexuelle»;

f) De M. Liesenborghs au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur «les problèmes de gestion financière et de gestion du personnel de la Sabena».

L'après-midi à 14 heures.

Interpellations:

a) De M. De Roo au ministre du Commerce extérieur, et ministre des Affaires européennes sur «l'insertion d'une clause sociale dans les traités de commerce»;

b) De Mme Cahay-André au secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement sur «la relation à établir dans le cadre de la présidence belge du Conseil européen entre l'aide au développement, les déséquilibres internationaux et leurs conséquences dans notre pays et dans le reste du monde»;

c) De M. Laverge au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'impasse politique au Zaïre»;

d) De Mme Maes au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'aggravation de la violence au Zaïre, la situation désespérée de la population, le refus du président Mobutu de respecter les accords relatifs à la démocratisation et la manière dont notre pays réagit à tout cela»;

e) De M. Bougard au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «la politique de sécurité et de prévention des conflits sur l'ensemble du continent européen, dans le cadre de la présidence belge du Conseil européen»;

f) De M. Péciaux au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement sur «la future politique du Gouvernement à l'égard du Burundi»;

g) De M. Bougard au ministre de la Défense nationale sur «l'adoption du plan d'investissement à moyen terme de la Défense nationale et la décision du Gouvernement de moderniser les avions F 16»;

h) De M. de Donnée au ministre de la Défense nationale sur «l'absence des mesures concrètes promises par le Gouvernement pour encourager les déagements volontaires du personnel militaire dans le cadre de la restructuration de nos forces armées»;

i) De M. Vermeiren au ministre de la Défense nationale sur «les mesures d'accueil et de reclassement du personnel militaire à prendre à la suite de la restructuration de l'armée».

Mardi 13 juillet 1993, le matin à 10 heures, l'après-midi à 15 heures, le soir à 19 heures.

1. Projet de loi portant des mesures de promotion de l'emploi des jeunes dans le cadre du plan d'embauche des jeunes.

2. Projet de loi portant des dispositions fiscales en matière de fusion et de scission de sociétés.

3. Projet de loi visant à achever la structure fédérale de l'Etat.

4. Projet de loi spéciale visant à achever la structure fédérale de l'Etat et à compléter la législation électorale relative aux Régions et aux Communautés.

5. Projet de loi organisant une procédure de médiation pénale.

Proposition de loi concernant le règlement à l'amiable en matière pénale.

6. Projet de loi modifiant la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation.

Proposition de loi instaurant le travail au profit de la communauté comme peine de substitution.

Proposition de loi modifiant la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation.

Proposition de loi modifiant l'article 3 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, en vue d'autoriser la suspension du prononcé des condamnations devant les tribunaux de police.

7. Proposition de loi modifiant la loi du 24 juillet 1973 instaurant la fermeture obligatoire du soir dans le commerce, l'artisanat et les services.

A partir de 16 heures:

a) Vote sur les amendements et les articles réservés des projets de loi suivants:

1° Relatif à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et concernant l'Agence nationale de contrôle nucléaire;

2° Modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse;

3° Portant exécution des ordonnances, directives et décisions en matière de diplômes, certificats et autres titres requis pour l'exercice d'une profession ou d'une activité professionnelle, édictées en application du Traité instituant la Communauté économique européenne;

b) Votes nominatifs:

1° Sur l'ensemble des points à l'ordre du jour dont la discussion est déterminée;

2° Sur l'ensemble des projets et propositions suivants:

Projet de loi modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse;

Proposition de loi modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, en ce qui concerne le droit de défense des mineurs d'âge devant le tribunal de la jeunesse;

Proposition de loi modifiant l'article 38 de la loi du 8 avril 1965 sur la protection de la jeunesse;

Proposition de loi modifiant les articles 259bis et 259quater du Code judiciaire;

Proposition de loi modifiant la loi du 18 juillet 1991 modifiant les règles du Code judiciaire relatives à la formation et au recrutement des magistrats;

Proposition de loi complétant l'article 21, § 1er, de la loi du 18 juillet 1991 modifiant les règles du Code judiciaire relatives à la formation et au recrutement des magistrats;

Projet de loi portant approbation de l'Accord entre les gouvernements de la République française, de la République fédérale d'Allemagne, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande

du Nord, du royaume d'Espagne et du royaume de Belgique relatif au programme Airbus A 320, et annexes 1 et 2, signé à Bonn le 6 février 1991;

Projet de loi portant exécution des ordonnances, directives et décisions en matière de diplômes, certificats et autres titres requis pour l'exercice d'une profession ou d'une activité professionnelle, édictées en application du Traité instituant la Communauté économique européenne;

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section « 16 — Défense nationale »;

Projet de loi limitant la portée des lois relatives aux rentes afférentes aux ordres nationaux conférés aux militaires de rang subalterne;

Proposition de loi modifiant l'article 1er de l'arrêté royal du 4 décembre 1974 portant statut des personnes de nationalité belge qui, après avoir contracté un engagement volontaire pour la durée de la guerre, ont accompli du service pendant la guerre de 1940-1945 dans les forces belges;

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section « 14 — Affaires étrangères et Commerce extérieur » (RA 16166);

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section « 14 — Affaires étrangères et Commerce extérieur » (RA 16167);

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1992 — Section « 14 — Affaires étrangères et Commerce extérieur » (RA 16318);

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1992 — Section « 14 — Affaires étrangères et Commerce extérieur » (RA 16319);

Projet de loi ajustant le budget des Voies et Moyens de l'année budgétaire 1993;

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1993;

Proposition de modification de l'article 56 du Règlement du Sénat, en ce qui concerne les mentions devant figurer dans les rapports;

Proposition de modification de l'article 62bis du Règlement du Sénat.

c) Vote sur les motions déposées en conclusion de l'interpellation de M. Cuyvers au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, développée le 9 juillet 1993.

Mercredi 14 juillet 1993, le matin à 10 heures.

Reprise de l'ordre du jour des séances de mardi.

L'après-midi à 15 heures, le soir à 19 heures.

1. Questions orales.

2. Eventuellement, reprise de l'ordre du jour des séances de lundi et de mardi.

A partir de 16 heures:

Votes sur le projet de loi spéciale (à la majorité prévue à l'article 1er, dernier alinéa, de la Constitution.)

3. Interpellations:

a) De M. Desmedt au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « l'intervention du Parquet de Bruxelles lors d'un incident de circulation routière survenu à Watermael le 13 juin dernier »;

b) De M. de Donnée au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « les retards considérables accumulés par le ministre de la Justice dans la mise en place du dispositif belge de participation au système d'information Schengen »;

c) De M. Desutter au ministre des Finances sur « la situation précaire de l'industrie belge du cigare »;

d) De M. Goovaerts au ministre des Finances sur « la privatisation d'un certain nombre d'institutions publiques »;

e) De M. Jonckheer au ministre des Finances sur « les conclusions du Conseil européen de Copenhague »;

f) De Mme Dardenne au ministre des Finances sur « la proposition de réduction des droits d'accises de 90 p.c. sur les biocarburants »;

g) De M. Vaes au ministre des Finances sur « les objectifs, le calendrier et les mesures d'organisation de la péréquation cadastrale »;

h) De M. Hatry au ministre des Finances sur « l'action que compte entreprendre le ministre en vue de porter remède aux détournements de trafic de produits pétroliers conduisant à des pertes chiffrées à 17 milliards de francs au détriment du Trésor »;

i) De M. Loones au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur « la reconnaissance de la zone côtière de Bredene-Ostende-Middelkerke-Nieuport »;

j) De M. Loones au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur « la reconnaissance du Westhoek comme zone rurale »;

k) De Mme Dardenne au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur « l'affaire du Corn Gluten Feed et les conséquences pour l'agriculture européenne »;

l) De M. Mairesse au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur « l'avenir de l'ASBL Promotion, créée au sein de l'ONDAH ».

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux?

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden? (Instemming.)

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

Mesdames, messieurs, notre ordre du jour est ainsi épuisé.

Onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Le Sénat se réunira le lundi 12 juillet 1993, à 9 heures.

De Senaat vergadert opnieuw maandag 12 juli 1993, om 9 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 16 h 40 m.)

(De vergadering wordt gesloten om 16 h 40 m.)